

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

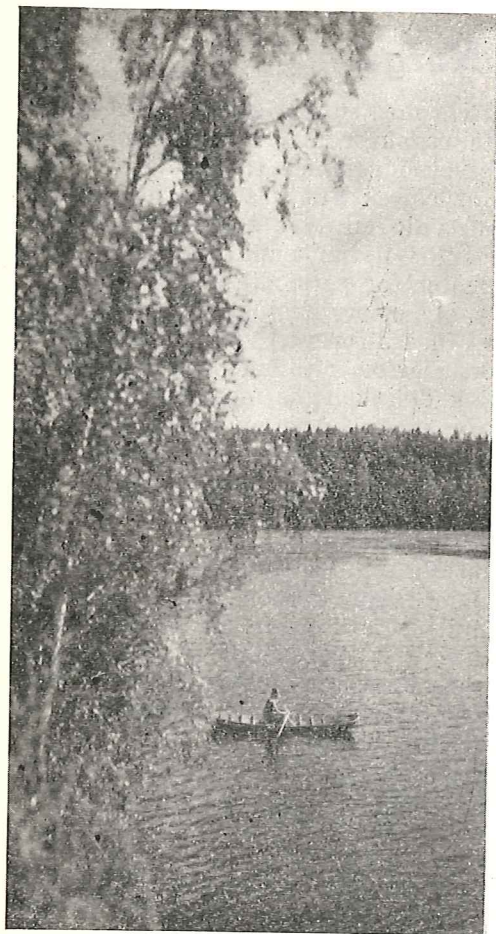
REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN
Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 9

SEPTEMBER 1948

7. ÅRG.

De tusen sjøers land -

— I Finnland et steds.

Fot. H. D.-H.

LEGENDE

Av Eino Leino.

Oversatt av Albert Lange Fliflet (fra boken „Finnland synger“)

Da Herren med Sankt Peter vandret om,
da hendte det, de ôg til Finnland kom.
Og der de kom, lå trakten kveldssol-fager
med gal av gjøk fra grønne bjørkehager.

Et sund lå blankt og blånte midt imot —
der satte de sig ned ved bjørkefot.
Som stundom før de kom så smått i trette,
og Peter tok til ords og mælte dette:

«Å Herre, hvad er dette for slags land?
Dets fattigdom går over all forstand!
Så skrin en jord! Vær sikker, folket sulter.
Den frukt det får, er sopp og bær og multer!»

Men Herren svarte så, og smilte varmt:
«Det kan nok være, her er ødt og armt,
at stundom nattefrosten høster grøden.
Men folkets varme hjerte trosser nøden.»

Og se! Så langt det blånte, mil om mil,
gav vannet gjenskin av den Herres smil,
og telen svant med sine bleke fåker,
og myr blev eng, og ødemark blev åker.

De to drog bort, men etterlot Guds fred.
Og sitter du i hagen samme sted
en sommerkveld, da kan du se og sanne
at Herrens smil er ennu over vannet.

Terveyhdes Norjalta Suomelle.

Suomen Filatelistiliitto r.y. — Finlands Filatelistförbund r.f. ble stiftet den 23. november 1947 og trådte i virksomhet den 1. januar 1948. Når Förbundet så tidlig som i begynnelsen av april dette år kunne innby til en internasjonal frimerkeutstilling i Helsingfors i oktober, er det all grunn til å bringe Förbundet den hyllest det fortjener. Det viser at det ny-startede forbund, som nå utøver den virksomhet som tidligere var drevet av filatelistklubbene i Finnland, har fått en god start og all mulig støtte av sine medlemmer.

Idet vi håper på et utvidet og øket samarbeid vil vi herved bære fram norske filatelisters hjerteligste lykkønskninger til Finlands Filatelistförbund og dets utstilling.

F. Walter-Johannesen.

Suomen Filatelistiliitto r.y. — Finlands Filatelistförbund r.f. perustettiin 23 päivänä marraskuuta 1947 ja aloitti toimintansa tammikuun 1 päivänä 1948.

Norjan Filatelistiliiton puolesta on jo aikaisemmin onniteltu Suomen Filatelistiliittoa ja kun Liito jo niin aikaisin kuin huhtikuussa tänä vuonna voi esittää kutsun pohjoismaiseen postimerkinäyttelyyn Helsingissä, on täysi syy esittää Liitolle se tunnustuksen osoitus, jonka se ansaitsee.

On osoittautunut, että vastaperustettu Liitto, on päässyt hyvään alkuun ja saanut kaikkea mahdollista tukea ja apua jäseniltään. Laajennettua yhteistyötä toivoen esitämme täten norjalaisten filatelistien sydämellisimmät onnentoivotukset Suomen Filatelistiliitolle ja sen näyttelylle.

Finsk hilsen til Norge.

Minulle tuotti erinomaisen suuren ilon kun lehtenne toimittaja H. Durban-Hansen kesällä Helsingissä käydessään ilmoitti, että N.F.T. haluaa syksyn aikana julkaista erikoisen Suomi-numeron. Kanssakäymiselle henkilökohtaisen kosketuksen muodossa ei vielä ole tarjoutunut täysin vapaita mahdollisuuksia, kun monet sota-ajan raskaat rasitukset asettavat rajoituksia mm. valuuttamääräysten muodossa. Tämän vuoksi onkin Norjan Filatelistiliiton pää-äänenkannattajan tarjous mitä mieluisin. Luulenkin, että tällaisten erikoisnumeroiden julkaiseminen vastavuoroisuutta noudattaen tulee vastaisuudessa tarjoamaan paljon etuja ja olemaan apuna toistemme lähemmälle tuntemiselle.

Samalla kun Suomen Filatelistiliitin puolesta kiitän Norjan Filatelistiliittoa ja sen pää-äänenkannattajaa ystävällisestä aloitteesta ja toivotan Norjan filatelialle mitä parhainta menestystä yhteisen askartelumme alalla.

Vielä tahdon kauttanne lausua erikoisen kiitokseni Norjan postihallitukselle ja kaikille niille Norjan filatelisteille, jotka ovat toiminnallaan ja osallistumalla Helsingin tämänsyksyiseen postimerkinäyttelyyn tahtoneen tukea Suomen Filatelistiliiton toimintaa.

V. V. Hietalahti.

Det var meg en stor glede da Deres tidskrifts redaktør H. Durban-Hansen ved sitt besøk i sommer i Helsingfors meddelte at Norsk Filatelistisk Tidsskrift til høsten ville utgi et spesielt Finnlandsnummer. Det har ennå ikke vært store muligheter for personlig kontakt, da krigens tunge ettervirkninger setter begrensninger, bl. a. i form av visse valutabestemmelser. Derfor er tilbudet fra Norsk Filatelistisk Tidsskrift så meget mer gledelig. Jeg tror at utgivelsen av slike spesialnummer på gjensidig basis i framtiden kommer til å by på mange fordeler og vil være til stor hjelp for oss for å lære hverandre bedre å kjenne.

Samtidig som jeg på Finlands Filatelistförbunds vegne takker Norsk Filatelistförbund og dets organ for dets vennlige initiativ til et filatelistisk samarbeid mellom våre land, ønsker jeg Norges filatelister all framgang innen kretsen av vår felles kjære hobby.

Jeg vil gjerne gjennom Dem uttale en særskilt takk til Norges Poststyre og til alle de norske filatelister, som gjennom sin virksomhet og sin deltakelse i frimerkeutstillingen i Helsingfors i høst har villet støtte Finlands Filatelistförbunds arbeid.

SUOMI — FINNLAND

har alltid vært et land som har interessert oss, med eller mot vår vilje. Om det skyldes naturen, historien eller folket er ikke godt å si. Men la oss se litt på det, i tekst og i et enkelt bilde, som er ment å gi noe av det Finnland jeg kjenner.

Finnland og Sverige er begge våre nærmeste granner. Hele 729 km, for det meste langs Tanaelv (finsk: Tenojoki, joki = elv), har vi felles grense med Finnland.

Finnland er stort, noe mindre enn Norge med Svalbard, og det består stort sett av 1. myr og sump, 2. flere tusen krokete og grunne innsjøer, 3. en god del veldyrket innmark, og ellers 4. verdifull skog, skog og atter skog. Fjell — iallfall i norsk betydning — fins ikke. De nevnte 4 elementer er i det nærmest lave og småkuperte landet geografisk fordelt henholdsvis 1. i nord—nordost, 2. i et belte gjennom mellomste Finnland fra vest mot øst, med tyngden og mengden i øst, 3. i de ytre strøk, særlig i sør, og 4. med skogen som en kjempemessig fillerye over det hele. Mange utlendinger tror at Finnland er bare sjø på sjø. Dette er en sannhet med modifikasjoner, idet en vanlig turist som bereiser de sørlige og vestlige deler av landet, vil forbauses over hvor få sjøer han ser. Men sjøene fins, innpå 10 % av hele arealet utgjøres av vann, og dette er en anselig prosentdel. Naturen i sør kan mange steder minne om vår østlandsnatur, dog er vegetasjonen stort sett frodigere i Finnland, og typisk er at bjørka der svært ofte blander seg i storskogene. Floraen og faunaen likner også svært meget på Sveriges og Norges, den er subboreal, som det heter på fagspråket.

Et blikk på kartet viser at Finnland ligger langt mot nord; sørkysten ved Hangö ligger en ubetydelighet sør for Oslo's breddegrad, mens nordligste spissen ligger nesten på høyde med Vadsø. At folket kan leve så langt nord, i et land hvor den asiatiske og russiske vinterkulden kan true både helse og liv, skyldes landets lave gjennomsnittshøyde over havet, det skyldes skogene som luner mot de kalde vindene, og det skyldes den menneskelige tilpasningsevne, men spesielt finsk nøysomhet og seighet. Klimaet er forresten stabilere, men stort sett fuktigere enn norsk innlandsklima.

Befolkningen — i dag ca. 3¼ millioner mennesker, med kvinnene i sikker majoritet — bor fortrinnsvis i det sørlige og mellomste Finnland, og langs kysten, også i nord, slik at innlandsdistriktene i nord og nordost er meget tynt befolket. Gjennom de siste 40—50 år har det gått en jevn og stadig strøm av innflyttere fra landet til byene, et trekk som for en stor del henger sammen med og avspeiler den stigende industrialisering. Henimot 35 % av folket bor nå i byene, av hvilke de største i dag er Helsinki, Tampere (Tammerfors), Turku (Åbo) og Kotka. Finnlands store næringsveger er papir- og trevareindustrien, bergverksdrift og jordbruk med fedrift, — og de to første grener er omtrent alene om å stå for eksporten, som dog suppleres av en del ferdigprodukter. Handel og samferdsel foregår dels på det gode og sterkt utbygde jernbanenett, dels på de mange og ikke fullt så gode veger, og for en mindre del på vassdragenes kanaler, elver og på innsjøene. I samferdselen er også flyet forlengst trukket inn.

Finnland er som kjent republikk, med riksdag, regjering (statsråder) og president i spissen, den sistnevnte valgt på 6 år. Presidentens personlige myndighet er ganske stor, han har bl. a. utsettende veto overfor lovforslag, slik som vårt statsoverhode. Landet er administrativt delt i län, tilsvarende våre fylker, dernest i härad. For tiden en sosialdemokratisk regjering. Ålandsöarna danner både administrativt og militært ennå et særområde i Finnland.

Finnene er et nøysomt og energisk og samtidig dyktig folkeslag, ofte med et pussig og eiendommelig skiftende lynne, som dog veksler noe med herkomsten. Denne kan nemlig være finsk eller ren nordisk (germansk). Det klare nordiske elementet virker sterkest, med blonde mennesker, litt lavere, men ofte kraftigere enn vi er. Antropologisk skilles mellom en langskallerase i vest og på Åland, samt en kort- og bredskallerase i nord og øst. — Befolkningen består av ca. 90 % finstaltende og 10 % svensktalende personer, de svensktalende (svensk-finner) konsentrert på Ålandsöarna samt i Öster-

botten og Nylands län, og vesentlig langs kysten her. Intet menneske kan dog greie seg, bo og arbeide i Finnland uten å kunne finsk, som er landets hovedspråk.

Hvor vanskelig finsk språk er, vil kanskje gå fram av de små smakebiter som er tatt inn i dette nummer. Nevnes bør at mens vi vanligvis greier oss med 3—4 kasus, må finnene, som ikke nytter preposisjoner og pronomen, ha 15 — femten! En god ting ved finsk er at det i regelen uttales meget distinkt og akkurat som det skrives, når en da bare husker på at u uttales mer som åpen o, o uttales mest som kort å, aa blir til ren og kraftig a, samt at h foran en annen konsonant (mest t) uttales som en svak, moderat strupelyd (*svak* ch). Enn videre bør en vite at i praktisk talt alle flerstavingsord ligger trykket på første staving. Finsk regnes av språkforskere for et av de vanskeligste språk i verden.

Plassen tillater ikke å komme inn på landets historie, den kan vi også til dels lese oss til av frimerkene. Men vi kan ikke gå forbi tiden fra 1939 til i dag, hvor de sitter igjen med ca. 100 000 drepte og 60 000 invalider, som er resultatet av vinterkrigen 1939/40, krigen 1941/1944 (begge disse mot Sovjet-Samveldet) samt den

kortvarige krig mot tyskerne i 1944. Disse kriger har tappet Finnland hardt også materielt og økonomisk, og satt dype spor i dets politikk. Foruten det enorme problem de fikk der med evakuering og flytting av ca. 440 000 finske borgere fra de avståtte områder i nord (Petsamo), sør (Porkkala) og øst (Karjala = Karelen), det siste med Finnlands nest største by Viipuri (Wiborg). — Krigene har også skapt inflasjon, som kjennetegnes ved at penniä-betegnelsen så å si er borte, der er dyrtid og uhyrlige priser på all luksus, men offisiell svartebørs, som betaler en del av de mange hospitaler, rekonvalesent-hjem og krigsinvalidpensjonering. Tross alt dette er Finnland et land i framgang, som alltid før, et land som viser verden hva som *kan* gjøres når man bare løfter og bygger i flokk, og et land som vi nordmenn alltid har sett hen til og har følt oss glade over å se som våre naboer.

Idet vi hilser de finske filatelister og Finlands Filatelistförbund, ønsker vi Finnland og finnene at det må skinne sol over landet igjen, at dets næringer må blomstre og at folket må trives og vokse. Og vi ønsker ikke minst at filateliene etter evne må binde naboene Finnland og Norge enda sterkere sammen.

Huomio, Suomen filatelistit!

Ylläolevalla lyhyellä Suomea koskevalla läpileikkauksella on julkaisumme toimittaja tahtonut antaa norjalaisille filatelisteille ulkokohtaisen ja asiallisen kuvan Suomen luonnosta ja kansasta, ja samalla viitannut erinäisiin niihin ongelmiin, joiden kanssa Suomi nyt kamppailee. Kirjoittaja kävi itse viime kesänä kaksi kertaa Suomessa, viipyen kaikkiaan 16 päivää, jolloin Helsingistä käsin kävi Aulangolla, Kymin tehtailla ja Pohjan pitäjässä. Tämän käynnin aikana saadut vaikutelmat sekä muut tietonsa Suomesta hän on täydentänyt «The Finnish Year Book

1947»-nimisen virallisen tietolähteen avulla. Toimittaja toivoo tällä tavalla antaneensa, joskin vaatimattoman lisänsä, norjalaisten filatelistien tietoon Suomesta ja suomalaisista. Tie kestävään ystävyyteen ja yhteistoimintaan käy aina paremman tuntemuksen ja ymmärryksen kautta.

Lopuksi toimittaja toivoo, että aurinko taasen loistaisi maan ja kansan yllä, että sen elinkeinot kukoistaisivat ja kansa viihtyisi. Sydämelliset terveiset Suomen filatelisteille, suurille ja pienille, vanhoille ja nuorille toivoo

toimittaja.

Suomen Filatelistiliito r.y.

ble som kjent innstiftet på et foreningsmøte av storparten av lokalforeninger i Finnland 23. november 1947, men begynte ikke sin virksomhet før 1. januar 1948. Nedenfor gis noen enkelte og nøkterne opplysninger om ledelsen som kan være av interesse: Styret består av:

President:

vicehäradshövding *V. V. Hietalahti*.

Visepresident:

överste *Sven Björkman*.

Ordinære medlemmer:

direktör *Sulo Kinnunen*,

direktör *Kustaa Lakanen*,

magister *Elis Lundmark*,
kamrer *A. E. Monnberg*,
kamrer *Alb. Söderström*, kasserer.
ingeniör *Bengt Zimmermann*,
generallöjtnant *Harald Öhqvist*.

Suppleanter:

yrkesinspektör *Niilo Sjögren*,
vicehäradshövding *Aulis Stenroos*.

Sekretær:

kanslichef *Harry W. Walli*.

Tilsluttet forbundet står i dag 28 foreninger, og det samlede medlemstallet er på henimot 3 000.

For øvrig kan nevnes at det for tiden er stor interesse for filateli i Finnland, noe som jo delvis henger sammen med landets indre og ytre forhold. Som følge av interessen er finske merker sterkt etterspurt og betales da relativt godt, om de er å få. Foruten Helsingfors' mange frimerkehandlere — der er noen flere enn i Oslo — har også filatelistkontoret i hovedstadens store og flotte sentralpostkontor på Mannerheimsvägen livlig omset-

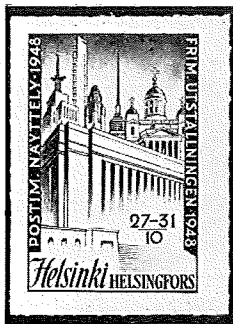
ning. (A propos sentralpostkontoret: Der hadde de en egen postkasse i hovedhallen, nær inngangsdøren, hvor all filatelistisk post kunne legges. Denne ble da spesielt lett og pent stemplet. — Noe for HP?) Finnland har over 3 500 postkontorer og -åpnerier, og posten besørget i 1946 182 millioner postsaker. Særpreget for Finnland er at posten mer enn i de andre nordiske land fraktes med buss.

Skipsreder F. Walter-Johannesen.
President i Norsk Filatelistforbund.

Vicehäradshövding Veikko V. Hietalahti.
Ordförande i Finlands Filatelistförbund r.f.

Finnsk filatelistisk sisu.

Omkring Helsingforsutstillingen

27.—31. oktober 1948.

Av redaktøren.

Kunstnerinnen Signe Hammarsten-Janssons utstillingsoblat.

Det er meget som taler for at Finlands Filatelistförbund vil makte å gjøre Helsingfors-utstillingen 27.—31. oktober i år til en suksess og en minneverdig begivenhet i Finnland og Norden. — Jeg sitter hjemme hos forbundssekretæren, kanslichef Harry Walli, og får en rask, men utbytterik og hyggelig samtale med forbundspresidenten, vicehäradschef Veikko Hietalahti, formannen i Helsingforsklubben, herr Elis Lundmark, samt överstelöjtnant Rainer Ahonius, den kjente finske feltpostekspert. Den livlige sekretæren fører ordet, han lar seg gjerne intervjuer mens de andre oppmerksomt hører på.

Etter de anmeldelsene som forelå da, ville det nok bli nødvendig å benytte to utstillingslokaler for å få plass. Dette hadde man regnet med. Dessverre blir de to lokaler ikke så nær hverandre — det er trangt om plassen i Helsingfors, men det vil bli sørget for regulær bussforbindelse mellom stedene i utstillingsdagene. I alt hadde man inntil midten av august fått ca. 175 anmeldelser, hvorav ca. 50 fra Danmarks to forbund, ca. 10 fra Sverige og ca. 10 fra Norge, foruten at man var sikret deltakelse fra henimot et snes land til. Innbydelser til å besøke utstillingen og overvære åpningen var sendt til forbundene i Norden og dessuten til Scandinavian Stamp Collectors' Club i New York. (Som har en solid kjerne av finske medlemmer.) Man håpet naturligvis på en del utenlandske besøkende, men var på det rene med at reiserestriksjoner og valutavansker var leie å overvinne. Alle besøkende fra utlandet skulle bli hjertelig mottatt, og Forbundet ville gjøre alt som sto i dets makt for at utlendinger skulle trives i de travle dagene. Blant de norske utstillere merker man seg Eugen Hanssen, Tønsberg, med sin Falkland Islands-samling, Mauritz Hauge med Ungarn-samlingen, Nils Olsen, Sigurd Pedersen, Bergen,

med en samling Irland, og Arnold Ødegaard, med hele 3 studiesamlinger. Dessuten deltar også Norge blant de anmeldte Postverk-samlinger.

Dommerkomiteen vil komme til å bestå av 2 dansker (én fra hvert forbund, og dette har finnene ikke villet sette seg imot), 1 svenske (Nils Strandell), 1 nordmann (Dan Thune-Larsen) og 1 finne.

Begivenheten omkring utstillingen ellers blir naturligvis det nye spesialfrimerket på 12 mk., som utgis i et opplag av bare 150 000, og som bl. a. selges til alle de besøkende sammen med inngangsbilletten, bare ett merke på hver billett. Dessuten utgis også en spesialkonvolutt til åpningsdagen, og denne konvolutt vil — forsynt med 2 av de nye merkene og med et eget utstillingsmerke (ikke frimerke) bli sendt med spesielt førstedagsstempel til enhver samler i inn- og utland som forhåndsbestiller denne lekkerbisen. — Norske lesere vises for øvrig til en spesiell notis om dette i nærværende nummer.

Ylläoleva on lyhyesti ennakkomaininta tulevasta postimerkinäyttelystä Helsingissä. Tiedot on osittain saatu toimittajan keskusteluista presidentin, varatuomari Hietalahden, esimiehen Elis Lundmarkin ja sihteerin, kansliapäällikkö Harry Wallin kanssa, sitäpaitsi myös everstiluutnantti Rainer Ahonius, joka on «Norsk Filatelistisk Tidsskrift»in uskollinen avustaja, on antanut arvokkaita tietoja. Osanotto näyttää perin tyydyttävältä ja suomalaiset isännät tulevat varmasti tekeään parhaansa jotta ulkolaiset vieraat ja tuomarit saavat hauskuutta ja hyötyä näistä neljästä päivästä. — Lopuksi mainittakoon uusi postimerkki ja erikoiskuori, jotka ilmestyvät näyttelyn ensimmäisenä päivänä, lokakuun 27:nä ja norjalaisten lukijoiden huomiota kiinnitetään aikauslehtemme tässä numerossa olevaan ruotsalaiseen artikkeliin.

Specialfrimärket.

I anledning av frimärksutställningen i Helsingfors den 27.—31. oktober 1948 kommer ett speciellt frimärke att emmitteras i en upplaga av 150 000 exemplar och kommer detta märke att försäljas endast å det postkontor som öppnas i utställningslokalen och sålunda, att emot varje entrékort å 50 mark avgives ett frimärke, vilket frankaturvärde utgör 12 mark. Detta märke kan rekvireras från länder utanför Finland genom «Frimärksutställningen i Helsingfors, Ilmarigatan 16 C 28, Helsingfors», och bör härvid likvid medfölja ordern sålunda att för varje rekvirerat märke bifogas Nkr. 2:30. Därjämte bör till porto för varje försändelse bifogas (till 20 gram) 90 öre. På rekvisitionsbrevets kuvert bör antecknas «Märkesrekvisition». *Rekvisitionerna böra vara Förbundet tillhanda senast d. 10. oktober.*

Dessutom kunna förstadags-brev rekquireras genom utställningens försorg och expedieras dessa rekommenderade försedda till Skandinavien med tvenne utställningsmärken och utställningens propagandamärke varjämte kuvertet är speciellt tillverkat för detta ändamål. Vid rekvisition av förstadags-brev bör bifogas Nkr. 5:60 för varje brev. Beställningarna böra vara förbundet tillhanda senast *den 10. oktober*. Dessa brev komma att expedieras i den omfattning det för detta ändamål reserverade märkespartiet tillåter.

Ytterligare kan utställningens vackra, av fru Signe Hammarsten-Jansson tecknade och å Finlands Banks sedeltryckeri utförda propagandamärke rekvireras och utgör priset Nkr. 1:85 för 10 st. märken portofritt. Beställningar å dessa märken expedieras omgående.

Hur märket skapades.

Enligt hävdvunnen sed utkommer även med anledning av Frimärksutställningen i Helsingfors 1948 ett specialfrimärke. Det är ju mera sällan filatelisterna själva äro i tilfälle att välja motiv och utförande för ett frimärke och är det då ett desto intressantare uppdrag. De med anledning av en frimärksutställning utgivna frimärkena ha uppvisat en skiftande rad olika motiv. Vi behöva endast erinra oss postdiligensen på Wipa-märket, de arkitektoniska motiven på Iposta-märkena, den stiliserade stadsvyn på Dapost-blockena, de antika typerna på Pexip-blocket, konungarna på Bulgariens och Rumäniens utställningsblock m. fl. Helsingfors' prominentaste vyer voro redan använda å finska frimärkena, ävenså motiven på våra äldsta frimärken, vår President och våra vapen, och kungar ha vi ej. Det var därför ej lätt att finna ett nytt och samtidigt lämpligt motiv för specialfrimärket.

Utställningskommittens uppmärksamhet fästes av dess sekretärare vid ett fotografi i Nationalmuseet utvisande en i Finland på 1700-talet använd postiljonsbricka, och väckte detta fotografi kommittens intresse såsom ett evtl. lämpligt motiv till utställningsmärket. Kommitten kallade de tvenne mest kända frimärkstecknarna i Finland, Aarne Karjalainen

och fru Signe Hammarsten-Jansson till en tävlan, varvid bägge hade att förelägga fem skisser, varav én skulle återgå den ovannämnda postiljonsbrickan.

Resultatet av denna tävlan återgives här (s. 194). Vid sidan av det nämnda obligatoriska motivet finna vi ett av Helsingfors' populäraste konstverk, springbrunnen i Södra hamnen, «Havis-Amanda», utförd av professor Ville Vallgren. Kommittens val föll på det av Karjalainen utförda förslaget med postiljonsbrickan, men då kronan å densamma av myndigheterna ej befanns vara på sin plats, anmodades Karjalainen att utföra en rad skisser, där kronan var ersatt med andra symboler. Resultatet återgivas här och blev slutligen förslaget med lejonhuvudet godkänd.

Som utställningens reklamärke blev fru Hammarsten-Janssons skiss med riksdagshusets fasad och stadens torn använd.

Då detta skrives är märkets färg ej ännu definitivt fastställd, men flera skäl tala för att den kommer att bli rödviolett. Märkets postvärde blir 12 mark, upplagan som tidigare meddelat 150 000 exemplar och försäljas märket endast under utställningstiden och bara å utställningens postkontor, ett märke mot varje entrébiljett å 50 mark. (*Avbildningar — se neste side!*)

Øverst Aarne Karjalainens godkjente frimerkeutkast. Under dette fire skisser omkring samme hovedidé, og i tredje rekke bl. a. to utkast som faller helt utenfor.

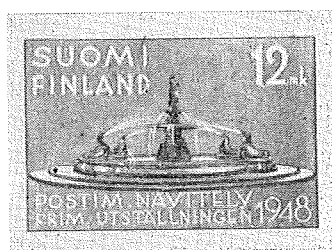

Hvorfor holder også Norden stadig på løven i alle former og fasonger? Var ikke bjørnen en nærmere bekjent?

Det er sikkert vel ment, men vi må innrømme at merket til høyre virker uheldig, også hva motivet angår.

Signe Hammarsten-Janssons utkast.

Dette merke synes red. virker meget tiltalende.

Fru Hammarsten-Janssons utkast forekommer red. kunstnerisk sett meget sikre.

FINNLAND som samleområde.

Små betraktninger.

Av revisor Oswald Tørjesen.

Forleden dag snakket jeg med Tidsskriftets redaktør om Finnlands frimerker, og han anmodet meg da om noen rader om mitt syn på dem. Jeg kunne ikke si nei til ham, og håper jeg har bidradd noe til spesialnummeret ved denne løse oversikt.

Det er skrevet så meget om disse merker at jeg straks vil poengtere at man ikke må vente seg noe nytt i denne korte artikkel. Det blir bare noen helt generelle bemerkninger.

Det første en må gjøre klart for seg er: Hvorfor samler jeg Finnland? For å kunne svare på det måtte jeg ta fram Tidsskriftets november-nummer 1946. I nevnte nummer er en artikkel av bladets forrige redaktør, herr Stensdal, om min ringe person, og der leser jeg: «I sin ungdom tilbrakte Tørjesen flere år i Finnland, og det er fra dette opphold han har sin interesse for finske merker.» Og når Stensdal skriver noe, så er det naturligvis sant.

Om utseendet av Finnlands første utgave (nr. 1 og 2) kan jeg ikke nettopp si at de er perler blant de finske merker, selv om de er forsynt med både stor og liten perle; men egenartete er de. Jo, man kan visst forresten også si at de virkelig er perler i en's samling, de er jo ikke å finne i hvert album.

De neste utgaver, de stortaggete fra 1860 og 1866, er straks noe helt annet hva utseendet angår. Disse merker er en fryd for samlerne, og alltid sterkt ettertraktet. Smak og behag skal en jo ikke diskutere, men jeg har aldri hørt annen mening enn at merkene er meget godt likt, at de er vakre, enkle og interessante og at fargene er gode. Taggene er det dessverre vanskelig med, men hvis man har kunnet sikre seg de forskjellige varianter i prima eksemplarer, da har man grunn til å føle seg stolt og tilfreds. På den tid merkene var kurserende, benyttet det finske postvesen på flere steder små og pene anulle-

ringsstempler, og disse er ofte plasert pent midt på merkene. Poststemplet har jo meget å si for den som samler på brukte merker. Stemplet kan ofte viske ut selve merkets utseende, men er det lett og pent, kan det derimot øke frimerkets verdi. Det har vært hevdet av våre største européiske frimerkehandlere at for disse merkene i brukt stand og prima kvalitet må en regne minst 3 ganger katalogprisen.

Utgavene 1875/1885 er etter min mening også meget pene og for landet særpregete merker. Enkelte verdier, særlig 5 og 10 mark, er ikke lette å skaffe seg i dag.

Den følgende utgave, 1889/90, er omtrent av samme type, men myntverdien er tegnet i bokstaver i de nederste hjørner, noe som nok bevirker at merkenes utseende ikke blir så stilrent som de forrige.

Fra 1891/92 går man over til helt nye tegninger, mer lik de russiske typer, og en må si at også disse er meget pene.

Etter grunnleggelsen av den selvstendige republikk i 1918 er man gått over til helt nye typer og utgaver, og det kunne være mangt og meget å si om en flerhet av seriene og enkeltutgavene. Men det ville gjøre artikkelen altfor omfattende for Tidsskriftet, hvorfor bare noen spredte bemerkninger. Erindringsmerkene og Pro Filatelia 1931, soldatmerket 1941 synes jeg ikke er særlig vellykte, liksom det kan være en del å bemerke til tegninger og utførelse for enkelte andre; men stort sett er det meget godt å si om de finske frimerkers utseende. F. eks. F.I.S.-merkene 1938 er det stor begeistring for. Tekniske feil og mangler kan selvsagt være til stede iblant, men en får si med feiltrykkeren: «Det kan hende den beste, og det har hendt meg.» At meningene er delte på enkelte områder, må en ikke undres over; men her må en ta hensyn til de mange

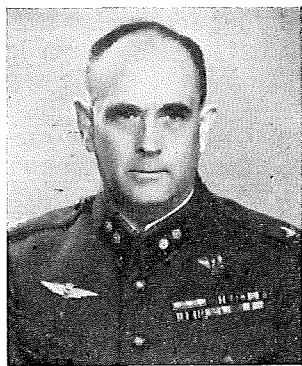
merker landet har utgitt gjennom årene, landets nasjonale egenart, utvikling, kultur, vansker med trykning under krigsårene m. v.

For spesialsamlere betegner de finske frimerker et rikt felt i vannmerkestillinger, tagginger, trykk- og farge-varianter osv.

Utenom frimerkene er det også meget annet interessant filatelistisk stoff for en Suomi-samler, f. eks. stempel-, bypost-, jernbane-, dampskips-merker m. v.

Sluttelig må jeg komme med en bemerkning, som riktignok ikke har noe med filateli å gjøre, men som ligger meg på tungen allikevel: Den 18. august i år hørte jeg i radioen Kaare Kolstads foredrag «Et land i gjenreisning. — Inntrykk fra Finnland i sommer.» Det hørtes som det var meget som var såre godt og vel der nå. Blant annet nettopp gjenreis-

ningens hurtige tempo. En av de nordfinske byer som under krigen ble 100 % ødelagt av tyskerne, var allerede 90 % gjenoppbygd, og det samme kunne også sies om flere andre steder. Rasjoneringen var på det nærmeste opphørt, og for slikt som kjøtt, egg, mjøl og brødvarer var salget fritt, melkerasjoneringen skulle frigjøres ved årsskiftet, valutaen var i stadig bedring osv. Jeg gikk til sengs med den oppfatning at merker fra et slikt land kan man trygt samle på. Men innen jeg sovnet kom jeg i store anfektelser om jeg også burde fortsette med å samle på mitt eget land, hvor rasjoneringsmerkene hadde en stigende og gjenoppbyggingen en fallende tendens. Imidlertid skal en alltid sove på en så vidt betydningsfull sak, — og så er det blitt til at jeg gjør som bergenserne: Holder på den nasjonale scene «i alla fulla fall».

Finska fältposten –

dess organisation och arbetsområde.

Av överstelöjtnant *Rainer Ahonius.*

Fältpost användes för första gången i Finland under Frihetskriget år 1918. Då baserade sig dess verksamhet endast på per brev givna order och direktiv. Fältposten arbetade ej som en speciell inrättning, utan närmast som en förgrening av det allmänna postväsendet. Att börja med arbetade endast ett centralfältpostkontor i samband med högkvarteret, genom vilket all fältpost till trupperna befodrades. Från trupperna avlämnades fältposten direkt till närmaste allmänna postkontor. Fältpostförsändelserna bestodo endast av enkel brevpост, postanvisningar, och paket vägande högst ett kilo. De frambefodrades naturligtvis portofritt. På framsidan av försändelserna måste ordet «Kenttäposti» (Fältpost) skrivas. Som adress utskrevs endast truppavdelningens namn, ej dess vistelseort. I ett senare skede fingo

de olika fronterna var sitt eget centralfältpostkontor och då måste till adressen tilläggas även namnet på fronten.

Efter Frihetskriget stadfäste Statsrådet den 8 juli 1919 det första fältpostreglementet. Enligt detta grundades vid krigsfall et skilt fältpostväsen som arbetade direkt under överbefälshavaren, och vilket var avskilt från allmänna posten, men samarbetade dock med densamma. I samband med högkvarteret grundades ett s.k. huvudfältpostkontor samt bakom fronten på ett lämpligt ställe ett fast centralfältpostkontor. Arméavdelningarna, divisionerna, brigaderna och de detacherade avdelningarna fingo var sitt eget fältpostkontor, vilka numrerades. Under de fredstida fältövningarna, där fältposten var i funktion, arbetade den enligt detta reglement.

På tröskeln till Vinterkriget, då fältposten sattes i gång, organiserades den som ovan beskrivits. Uppgiften blev dock småningom centralfältpostkontoret övermäktig och postgången blev olidligt långsam. Det gällde alltså att i största hast vidare utveckla hela fältposten. Till en början bestämdes, att de fältpostförsändelser, i vilka fältpostkontorets nummer var angivet, skulle sändas direkt till nämnda fältpostkontor. På hemorten befodrades posten genom eget centralfältpostkontor och till detta anslöts en del längre inne i landet befintliga truppavdelningar, i vissa fall även hela försvarsområden (märk de långa kusterna!) Som adress användes fortsättningsvis truppernas namn och deras fältpostnummer.

Ännu under kriget blev fältposten helt och hållet omorganiserad. Antalet centralfältpostkontor höjdes till sex och de placerades på olika delar av landet. Fältposten frambefodrades till dessa från den allmänna posten. Dessa avsände posten vidare till de fältpostkontor, som lågo inom centralfältpostkontorets område, som för sin del utdelade posten till trupperna. Fältposten från trupperna avsändes via centralfältpostkontoren till den allmänna posten för vidare befodran. Som adress fick ej mera användas truppernas namn, utan det tecknummer, som varje enhet o.s.v. hade fått, och som fältpostnummer användes endast de tillhörande centralfältpostkontoren. Det egna fältpostkontoret tecknades med stor bokstav eller bokstavsgrupp.

Efter Vinterkriget förnyades fältpostreglementet enligt vunna erfarenheter. Det blev färdigt kort före det nya krigets utbrott, så att det kunde anpassas vid fältpostens start. Landet uppdelades nu i fältpostdistrikt. Från distriktscentralfältpostkontoren sändes posten till de fältpostkontor, i vissa fall även allmänna postkontor, vilka användes av trupperna inom distriktet. Från trupperna sändes fältposten via centralfältpostkontoren till den allmänna posten. I samband med centralfältpostkontoren arbetade postcensuren. Fältposten var en del av arméns underhållstjänst och från grundenheterna började fanns det särskild person eller personal som skötte den.

Enligt reglementet befodrade fältposten vanlig och registrerad tjänstepost, enskilda brev, kort, förhandlingar, postan-

visningar, postgirokort samt paket, tidningar och tidskrifter. Enskild post med undantag av paket, kunde ej registreras. Som adress fick endast truppernas tecknummer och centralfältpostkontorets nummer användas. Alla försändelser måste föras med ordet KENTTÄPOSTIA. På posten som avsändes från trupperna stämplades detta i violett färg, och försändelserna, vilka voro utan denna stämpel, frambefodrades icke. Fältpostfrimärkena för paketpost till trupperna kom i användning redan i början av kriget, på brevpostförsändelserna först på hösten 1943. Utan fältpostfrimärken blevo de ej mottagna av posten. Behovet av fältpostens ransonerings tvang till denna åtgärd, som berörde endast den del av posten, som sändes hemifrån till trupperna.

Vid det nya krigets utbrott inrättades 9 olika centralfältpostkontor, och efter ett par månader utökades deras antal till 10. Dessa arbetade under hela kriget och anslöts till dem vid krigets slutsked ännu ett, det elfte centralfältpostkontoret. Fältpostens uppgifter ökades med postsparbankrörelse, och som säregen gren i denna må nämnas det s.k. frontkontot, som kunde användas både av den vid fronten varande och en bestämd hemmavarande egen.

Under loppet av kriget steg fältpostens betydelse som arméns underhållstjänst allt mera, och för att höja dess effektivitet, utvecklades fältpoströrelsen oavbrutet. Av detta må nämnas att t. ex. fältpostens egna transportkompanier skötte om all fältpostbefodran inom de östra delarna av hemorten och att på alla viktigare korsningsstationer fanns speciella fältpostkommandon för postomlastningarna. Snabbheten i postgången förhöjdes märkbart med dessa åtgärder. För att öka effekten även på fältpostkontoren utvecklades särskilda baraktyper för dessa. Och slutligen fick hela fältposten en fastare ställning genom att postens egna män efter avslutad officersutbildning som officerare skötte sina åligganden som föreståndare för fältpostkontoren. Tack vare all strävan att höja fältpostens kapacitet och trots den oerhörda bördan som ålåg den, uppnådde fältposten en ställning, som alla medlemmar av armén gav sitt fulla erkännande. Och fältpostens betydelse får icke underskattas. Det kan bl. a. hon som satt hemma och han som satt i motti'n berätta om.

Ryti- och Mannerheim- märkena.

Av kanslichef *Harry Walli*.

Till 1940-talets filatelistiskt intressantaste emissioner höra otvivelaktigt de tvenne serier, som utkommo på årets sista dag Anno Domini 1941. Märkena avsågo att hugfästa minnet av de tvenne män, President Ryti och Fältmarskalk Mannerheim, som under det gångna året lett landets skickelsedigra öden. President *Risto Ryti* föddes i Vittis den 3 febr. 1889 som son till jordbrukaren Karl Evert Ryti och Ida Junttila. Efter att ha avlagt sina juridiska examina verkade han som advokat i Helsingfors, blev ordförande i Finlands Banks direktion, satt som finansminister i regeringarna 1921 — 1924 och som statsminister från 1939 tills dess han den 19 dec. 1940 blev vald till rikets president. Hans senare öden äro välkända och behöva ej relateras. Friherre *Carl Gustaf Emil Mannerheim* föddes på Villnäs 4 juni 1867 som son till greve Carl Robert Mannerheim och Hedvig Charlotta Helena v. Julin. Efter en glansfull militär karriär i Ryssland ledde han Finlands borgerliga trupper 1918, blev landets första riksförståndare, överbefälhavare för landets krigsmakt från 1939 tills han övertog posten som rikets president under landets svåraste tid, för att, då horisonten började ljusna, överlämna rikets ledning till President Paasikivi. På Ryti-frimärkena se vi presidenten avbildad efter ett fotografi taget av fotografen Tenhovaara i Helsingfors och bär presidenten storkorset med kedja av Finlands Vita Ros orden. Bilden av Fältmarskalk Mannerheim är återgiven efter ett fotografi taget av en krigsfotograf, vars namn förkommit, och återger det fältmarskalken i sitt huvudkvarter studerande en operationskarta. Fältmarskalken hade själv utvalt detta fotografi för att reproduceras å frimärkena. Kompositionen av märkena är ut-

förd av fru Signe Hammarsten-Jansson. Bägge serierna omfatta samma valörer och utgöra de (färgerna inom parentes): 50 p (grön), 1:75 (lilabrun), 2:— (karmín), 2:75 (mörkviolett), 3:50 (mörkblå) och 5:— mk (blåaktigt grå).

Märkena äro tryckta i en upplaga på 1 milj. exemplar av varje valör och i det normala, större formatet, som sedan 1930 användes för de finska jubileumsfrimärken m. fl. Tandningen är regelbundet 14 : 14. Tryckningsförfarandet är djuptryck i s.k. Lindroos-metod, en kombination av gravyr och etsning. Plåtfel äro ej noterade. Det är först när vi komma till papperet som de filatelistiska finesserna börja. Det för dessa märken använda papperet var nämligen ej ursprungligen avsett till frimärkspapper utan för stämpelmärken. Det är ett speciellt preparerat, vattenstämplat papper och är ej alltid vitt utan förekommer i blåaktiga toner. Huruvida detta blåaktiga papper förekommer i alla valörer och huruvida det är att anse som en speciell pappersavart är ännu ej utrett.

Vattenstämplarna utgöres av heraldiska rosor ordnade i vågrätta och lodrätta rader. På varje märke faller alltid mera än én ros, men kan den extra rosen vara halv eller förekommer den som delar av tvenne rosor. I arkets mittparti går en linje av rosor, uppåt och neråt från denna linje löpa på 25 mm avstånd från mittlinjen den första raden av rosor, men äro de följande linjernas rosor på ett avstånd av endast 19 mm från denna första linje. Avståndet räknas från rosornas mittpunkt. Vi kunna alltså särskilja märkena från arkets 5. och 6. rad = märken med långt avstånd mellan rosorna, och märken från de andra raderna = märken med kort avstånd. Denna något förbryllande ordning härleder sig därav, att formatet på stäm-

pelmärkena, för vilket detta papper ursprungligen var avsett, var endast hälften av frimärkenas format och trycktes å detta ark tvenne grupper på 100 st. stämpelmärken, vilka grupper sedermera avskildes genom slag längs ovannämnda mittlinje. Dessutom har papperet marginalvattenstämpel: Suomen Leimakonttori på den ena och Finlands Stämpelkontor på den andra marginalen.

De heraldiska rosorna bestå av fem blad, och om vi dela rosen med en loddrätt linje genom mittpunkten, faller tvenne blad på den ene sidan och trenne blad på den andra sidan. När arket ligger i tryckmaskinen i normalställning, faller — uppifrån sett — tvenne blad åt vänster och trenne blad åt höger, det finskspråkiga marginalvattentecknet ligger i vänstre marginalen nerifrån uppåt och det svenskspråkiga uppifrån neråt i högre marginalen. Denna ställning betecknas som ställning I.

Arket kan dessutom ligga i tryckmaskinen sålunda, att den finskspråkiga texten ligger till höger och den svenskspråkiga till vänster = ställning II, att den finskspråkiga ligger i spegelskrift till vänster och den svenskspråkiga i spegelskrift till höger (arket upp och ned) = ställning III, och slutligen så att den finskspråkiga ligger till vänster och den svenskspråkiga till höger, bägge i spegelskrift = ställning IV. Rosornas blad ligga i normalställning i ställning I och III, men omvänd i ställning II och IV. Ställning I och III kan alltså på varje enskilt märke särskiljas från ställning II och IV på grund av rosornas blad. Men ställning I kan skiljas från ställning III, respektive II från IV endast i vänstre eller högre marginal-exemplar utan hjälp av speciella optiska instrument. Ställning II och IV kallas med ett gemensamt namn «Omvända rosor».

För de finska filatelisterna voro de första månaderna år 1942 en spännande tid, då den ena valören efter den andra rapporterades funnen, andra i några få överblivna exemplar, andra åter i flera ark. Följande tabell visar dessa omvända rosors prislägen i finska mark och åskådliggör samtidigt deras inbördes sällsynthetsgrad.

	<i>Ryti</i>	<i>Mannerheim</i>
50 p.	150.—	150.—
1:75	1 500.—	100.—
2:—	50.—	25.—
2:75	6 000.—	150.—
3:50	1 700.—	150.—
5:—	50.—	50.—

Märken med rättvända rosor, men med det längre avståndet värderas dubbelt högre än märken med det korta avståndet. För omvända rosor med långt avstånd föreligga ej noteringar.

Förutom vattenstämpel förekommer på arkmarginalerna på alla finska märken sedan år 1910 ordningsnumret för märkeslevransen på Finlands Banks sedeltryckeri samt månads- och årsbeteckning för densamma. Numrorna börja på dessa serier med N:r 460 på 50 p. Ryti och förlöpa serierna ut så att 5 mk Mannerheim bär numret 471. Dessutom har till dessa beteckningar fogats bokstävet «r» för att beteckna detta speciella papper (r = rosenpapper).

Den 20 februari 1942 utkommo dessa märken i en speciell upplaga för Ost-Karels militärförvaltning. Märkena trycktes med samma plåtar, men de olika valörerna i andra färger för att förebygga ev. förfalskade påtryck. Dessa färger äro följande: 50 p. grön, 1:75 grå, 2:— röd, 2:75 brun, 3:50 ultramarin och 5:— rödbrun. Denna första upplaga omfattade 300 000 exemplar, varav 200 000 exemplar försålles genom filatelistavdelningen vid centralpostkontoret i Helsingfors. Men då dessa märken kommo att utgöra den egentliga förbrukningsserien i Ost-Karelen, var man sedermera tvungen att trycka nya upplagor. Men dessa ordnades så, att endast de 3 lägste valörerna — 50 p., 1:75 och 2 mk — av Ryti-märkena och de 3 högsta valörerna — 2:75, 3:50 och 5 mk — av Mannerheim-märkena tilltrycktes. Den egentliga förbrukningsserien omfattar alltså 3 valörer av de båda serierna, och utgöra de definitive upplagorna som följer:

50 p. Ryti	700 000 ex.
1:75 mk »	366 500 »
2:— » »	582 000 »
2:75 » »	364 500 »
5:— » »	482 000 »

Av de övriga valörerna äro alltså endast 300 000 ex. tryckta. Dessa märken hava vanligt frimärkspapper, som endast bär marginalvattenstämpel. Rekvisitionsnumrorna sakna därför även tilläggsbokstävet «r» och börja dessa numror på den första serien med N:r 478 och förlöpa på samma sätt som i huvudupplagan. Ytterligare bör nämnas att av 3:50 mk:s-märket trycktes 1944 en upplaga med N:r 614 på 200 000 exemplar, vilken summa icke ingår i ovannämnda tabell emedan den icke

kommit till försäljning. De övriga rekvisitionsnumrorna för andra upplagan äro: N:r 500 2:—, N:r 501 5:—, N:r 503 50 p., N:r 505 1:75, N:r 506 2:75, N:r 507 3:50, N:r 561 3:50 och N:r 562 5:—.

Påtrycket å dessa märken utgöres av beteckningen ITÄ-KARJALA i övre raden och Sot. hallinto i den undre raden (= Ost-Karelen, Militär förvaltning). Färgen är alltid svart. Påtrycket utfördes med tvenne olika plåtar, vilka bägge förfärdigades sålunda, att först sattes med speciella typer ett fyrblock, vilket sedan duplicerades. I detta första fyrblock var å den första klichén bokstävets R i ordet KARJALA avrundad i vänstre övre hörnet. Detta fel förekommer alltså å första, tredje, femte etc. märket i första och så varandra vågrätta raderna. Under tryckningen skakades påtrycksplåten av ojämnheter i papperet och uppstod därigenom ett antal plåtfel. Dessa äro naturligtvis olika i de tvenne plåtarna. Å den ena plåten är att observera å märket N:r 95 den bortfallna nedre delen av högre stapeln i bok-

stävet R i KARJALA. Plåtfeliet kallas för «invalid-r». Även å det tredje märket är samma bokstav skadad på samma ställe, men ej avbrutet. Å den andra plåten är på det 44. märket o-bokstävets i ordet hallinto öppet och bokstävets L däröver skadad. Då Ryti-märkena först försågos med påtryck och Mannerheim-märkena sedanefter, förekommer å Mannerheim-märkena ett plåtfel, som ej förekommer å de förstnämnda. Detta är «fågeln» efter det sista o-bokstävets på det 79. märket. Innan utförandet av de ovan nämnda tilläggsupplagorna restaurerades påtrycksplåtarna så att alla de olika plåtfelen avskaffades med undantag av det avrundade R-bokstävets. Detta plåtfel samt några andra mindre felaktigheter, utvisa att samma påtrycksplåtar hela tiden voro i bruk.

Dessa serier omfatta som ovan relaterats en mängd filatelistiskt intressanta detaljer, och förtjänar ett närmare studium av dessa emissioner att beaktas även utanför Finlands gränser.

Stempelforfalskninger.

Advarsell!

I den senere tid har det vist seg at det har vært foretatt forfalskninger av sjeldnere *enringsstempler på 10 øre stolpeskrift og på 3 skilling 1872*.

Fra en forbindelse i Tønsberg fikk jeg oversendt en del slike stempler til undersøkelse, og ved sammenlikning med samlinger som tilhører tre av Oslo Filatelistklubbs kjente stempelsamlere, og ved deres hjelp fikk en snart bevis for at der forelå forfalskninger.

Følgende falske stempler er funnet: Alten 48 A, Bakke, Berg, Bindalen, Christiansund 58 A, Drøbak, Flaa, Hakedal, Hammerfest 48 A, Jøøen, Kjeø, Nitedal, Næsodden, Rasta, Stod, Storelvedalen, Tanen, Torsken, Moss 58 A, Throndenæs, Nasseby og en del mindre viktige.

Samtlige stammer fra en stempelsamler i Vestfold, og jeg tillater meg herved å meddele at samlere som har hatt bytte-

forbindelse der, kan få undersøkt sine stempler gjennom undertegnede. — Samtlige forfalskninger som jeg mottok for undersøkelse, er nå stemplet «Falsk».

Oslo, 18/8—48.

Arnstein Berntsen.

Sluttopplag.

Skogsakmerkene.

En tillater seg med dette å melde at Skogselskap-frimerkene ble utgitt i følgende opplag:

25 øre	3 935 000.
80 øre	2 270 000.

Tjenestemerker.

Kat. nr. 41	6 831 450
— 45	7 006 400
— 60	1 205 000
— 62	1 190 000

For Postdirektøren
T. Arntzen.

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

Frim.-originaler vesentlig ved Anton Holmboe.

BELGIA:

Nye pakkepostmerker i verdiene fr. 9, 11 og 13.50 samt tjenestemerker 65 c, fr. 1.35 og 3.15 overstemplet B.

I anledning av IMABA-utstillingen har det belgiske postverk latt 18 verdier, 10 000 serier, av Damien-, Vandervelde- og Bovesse-serien fra 1946 forsyne med gjennomhulling IMABA og med overtrykk samt «Poste Aeriennes — Luchtpost» og nye verdier. Totalverdi fr. 324.

Det er også kommet et velgjørenhetsmerke 10 + 10 fr., til inntekt for reising av et minnesmerke for befrielsen av Antwerpen. — Endelig er kommet et merke til minne om motstandsbevegelsen, 10 + 10 fr.

BULGARIA:

Den annonserte serie til minne om Bled-konferansen, som fastslo vennskapspakten mellom Jugoslavia og Bulgaria, er trukket tilbake.

FINNLAND:

På grunn av portoforhøyelser er løvemerkenes kommet i nye farger — 6 mk. grønn, 9 mk. rød og 15 mk. blå. Senere kommer 3 mk. grå (som før engang), 7 mk. oransje og 12 mk. fiolett.

3 av fjorårets tuberkulosemerker er samtidig sendt ut i et opplag av 400 000 serier overtrykt nye verdier — 7 + 2 mk./6 + 1 mk., 15 + 3 mk./10 + 2½ mk., 24 + 6 mk./20 + 5 mk.

Frimerkeutstillingen i Helsingfors i tiden 27.—31. oktober feires med et 12 mk.-merke, opplag 150 000 merker. Merket selges fra det postkontor som skal opprettes i utstillingslokalene, og bare 1 merke på hver inngangsbillett.

Sluttopplag på en del merker som nå er utgått: Løve: 3 mk. grønn 15 mill., 7 mk. rød 12 mill., 12 mk. blå 32 mill. Posthus: 7 mk. 10.7 mill., 9 mk. 8.8 mill. Olovsborg 15 mk. 9.6 mill.

JUGOSLAVIA:

Vi avbilder et av de tidligere omtalte Donaukonferanse-merkene.

MONACO:

Her foreligger en rekke fargeendringer og suppleringsverdier til landskapsserien av 1938 og Fyrst Ludvig-serien av 1946.

POLEN:

Breslau-messen — 6, 15, 18 og 35 zl.

15 zl.-merke i anledning av den internasjonale

arbeiderungdomskongress i Warszawa, opplag 4 mill.

15 zl.-merke til den polske filatelistkongress i Torun den 4. september. Opplag 4 mill.

ROMANIA:

Ny serie med symbolsk bilde av den nye stat — fjell-landskap med den oppgående sol — 50 b., 1, 2, 3, 4, 5 og 10 l.

På grunn av portoforandring er 32 l.-merket for det bulgarsk-rumenske vennskap overtrykt 31 l.

SOVJET-SAMVELDET:

Vi avbilder de tidligere omtalte merker til luftflåtens dag.

TSJEKKOSLOVAKIA:

100-årsminnet for den slovakiske reisning i 1848 — kcs. 1.50, 3 og 5 — med bilde av frihetsheltene Hurban, Stur og Hodza.

TYSKLAND:

Kölnerdomens 700-årsminne — 6 + 4 pf., 12 + 8 pf., 24 + 16 pf. og 50 + 50 pf., i meget enkel utførelse.

Leipziger-høstmessen 1948 — 16 + 9 og 50 + 25 pf.

Ny kurserende serie for den britisk-amerikanske sone med verdier i DM. og Dpf.:

2, 8, 16 og 20 pf. — Römer-bygningen i Frankfurt am Main.

4, 6 (i 2 farger), 15 og 30 pf. — Heilige Frau-Kirche i München.

5, 10, 40, 60 og 90 pf. — Kölnerdomen.

20, 24, 50 og 80 pf. — Brandenburger Thor.

1, 2, 3 og 5 mk. — Holstenthor i Lübeck.

UNGARN:

Ny serie til ære for berømte forfattere og diktere:

1 f. (Shakespeare), 2 f. (Voltaire), 4 f. (Goethe), 5 f. (Byron), 6 f. (Victor Hugo), 8 f. (Edgar Allan Poe), 10 f. (Alexandre Petöfi), 12 f. (Mark Twain), 30 f. (Tolstoj), 40 f. (Gorkij).

ÖSTERRIKE:

40 gr.-merke i anledning av 80-årsdagen for dikteren Adalbert Stifters død.

Vi avbilder ett av de vakre og smakfulle Salzburger-dom-merkene. Fremragende frimerkekunst.

Finnska poststämpeln

under tiden 1847-1947.

Av Bertel Taucher.

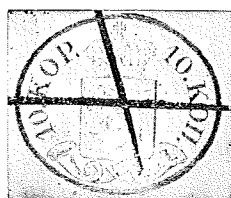

Ett allmänt erkänt faktum är, att ju mera specialiseringen på filatelins område utvecklats, desto större betydelse har frimärkenas avstämplingar erhållit. I de flesta fall kan man nämligen genom avstämplingen avgöra, huruvida ett frimärke är äkta eller icke och huruvida frimärket är avstämplat under dess kurseringstid eller först efter dennas utgång. Miss-tager sig filatelisten därutinnan, kan honom åsamkas avsevärd ekonomisk skada vid inköp av dyrare frimärken. En åtminstone yttlig kännedom om de använda makuleringsätten och makuleringsstämplarna i resp. länder är sålunda av synnerligen stor betydelse särskilt för special-samlaren. Men icke nog härmed! Stämplarna återspeglar därjämte, kanske i ännu högre grad än själva frimärkena, de förändringar, som betingats av kulturella, politiska och historiska orsaker. Detta är särskilt fallet i Finland, där avsevärda förändringar i dessa avseenden inträffat under tidsperioden 1847—1947. Förekomsten av en sällsynt stämpel på ett frimärke kan slutligen i hög grad höja dettas värde.

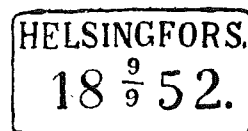
Jag skall här nedan i allra största kort-het redogöra för de normalstämplarna, som under tiden 1847—1947 användes i Finland vid landets ordinarie, fasta postanstalter och av dessa blott för huvudtyperna. Under samma tid användes även ett mycket stort antal andra stämplarna för speciella ändamål, men det mig till buds stående utrymmet medger icke ens en yttlig behandling av dessa stämplarna.

Min specialsamling av Finlands poststämplarna upptager följande normalstämplarna från ordinarie, fasta postanstalter:

Då våra första helsaker år 1845 infördes, var makulering med bläckstreck föreskriven, vilken föreskrift ännu gällde, då frimärkena år 1856 togos i bruk.

År 1847 infördes rektangulära stämplarna av lågt och i början av 1850-talet av högt format, som icke voro avsedda för avstämpling utan endast för angivande av avsändningsorten. Utan myndigheternas begivande begynte man dock småningom att jämte bläckmakuleringen även använda dessa rektangulära stämplarna, i sällsynta fall t.o.m. enbart de senare.

I slutet av 1850-talet togos i städerna Fredrikshamn, Helsingfors och Tavastehus i bruk stora, enringade stämplarna.

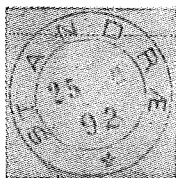

finsk-rysk, svensk-finsk-rysk eller finsk-svensk-rysk text.

I början av 1860-talet övergick man från den ena ytterligheten till den andra och införde små, enringade stämplat.

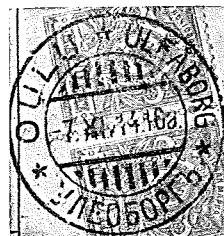
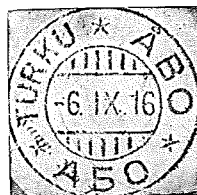
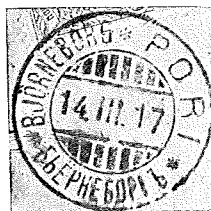
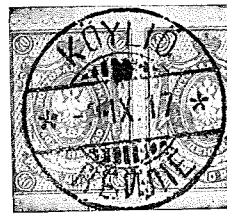
Dessa små, enringade stämplat efterföljdes i slutet av 1870-talet av små, tvåringade stämplat.

År 1889 infördes tvåringade stämplat med tvärbalk med ortsnamnet upptill och FINLAND nedtill mellan cirkellinjerna.

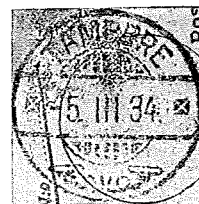
I förryskningssyfte infördes år 1894 tvåringade stämplat med svensk-rysk,

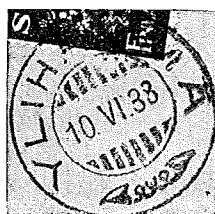
Under senare hälften av år 1917 begynte man från dessa stämplat avlägsna den ryska texten. Ett år senare hade den ryska texten successivt avlägsnats från alla stämplat.

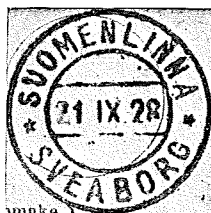
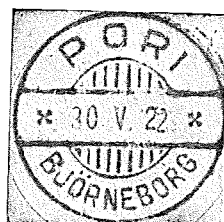
I slutet av år 1917 begynte man införa tvåringade stämplat med svensk, finsk,

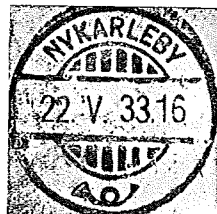
svensk-finsk eller finsk-svensk text med två korsade posthorn nedtill mellan cirkellinjerna.

Från år 1918 togos i tvåspråkiga kommuner i bruk tvåringade stämplat med svensk eller finsk text, med ortsnamnet upptill och nedtill mellan cirkellinjerna.

År 1930 infördes tvåringade stämplat med svensk eller finsk text och ett posthorn nedtill mellan cirkellinjerna.

Dessa stämplat efterföljdes år 1942 av enringade, små stämplat med svensk, finsk, svensk-finsk eller finsk-svensk text, de enspråkiga med ett posthorn nedtill i cirkeln. Med stämplat av denna typ för ses nytillkommande postanstalter och ersätts stämplat av tidigare typer, då de förslitits.

Såsom av ovanstående framgår, användes i Finland under seklet 1847—1947 vid landets ordinarie, fasta postanstalter normalstämplat av ett 20-tal olika typer med ett otal undertyper, ett antal som icke torde hava sitt motstycke i något annat land. Vid införandet av en ny stämpeltyp indrogos därjämte icke de tidigare använda stämplatarna utan bibehölls i bruk

intill dess de i så hög grad förslitits, att de måste ersättas med stämplat av den typ, som användes vid tiden för deras ersättning med stämplat av ny typ. Härigenom kan tidpunkten för resp. stämpeltyps försättning ur bruk självfallet icke angivas. I detta nu användas sålunda vid landets postanstalter jämsides a) stämplat med den ryska texten avlägsnad, b)

stämplat med två korsade posthorn nedtill mellan cirkellinjerna, c) stämplat med text upptil och nedtill mellan cirkellinjerna, d) stämplat med ett posthorn nedtill mellan cirkellinjerna och e) de senaste, enringade stämplat. I detta sammanhang må även nämnas, att ett stort antal stämplat genom den senaste landavträdelser till Ryssland bortfallit.

Mot høyere verdier?

Fra en innsender.

Det har forbauset meg at Norge i motsetning til mange andre land ikke har fulgt med i kravet om øket frimerkeverdi etter hvert som portoen er blitt hevet — senest ved flyposten.

Norge har fremdeles en maksimalverdi på sine frimerker av kr. 5.00. Til sammenlikning kan nevnes at Danmark allerede i 1927—28 fikk 10-kroners-verdien. Island fikk denne verdi i 1944. Sverige øket til kr. 20.00 i 1942. For bare å nevne våre naboland.

At behovet for en høyere verdi enn kr. 5.00 på våre frimerker er påkrevd, mener jeg er bevist i og med at Postverket må klebe til et vedheng ved følgebrev for å få plasert frimerkene. Dette har hendt flere ganger ved verdiforsendelser til mitt hjemsted. Forleden dag fikk jeg atter en slik forsendelse. Jeg vedlegger et foto av vedhenget.

For å ta skrittet helt ut bør vi få både 10- og 20-kroners merker, eller hva mener de interesserte?

H. Warendorph.

GJØR NOE!

Hr. redaktør!

En 14 års gutt har vært så ulykkelig å få poliomyelitt og har måttet ta opphold i Oslo for behandling. Denne har pågått i over 1 år, men må fortsette på ubestemt tid.

Han er frimerkesamler, men har ingen samlervenner, og det ville derfor oppmuntre ham meget om noen kunne avse noen dubletter og sende ham. Hans navn og adresse er: *Svein Roald Strand, Dronningvn. 18, Vettakollen, Oslo.*

Einar Andersen.

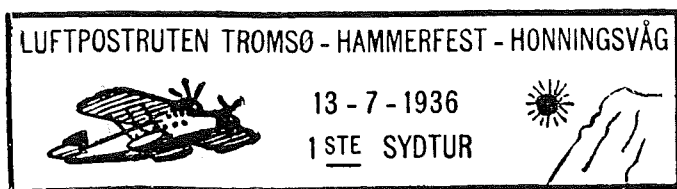

I Tidsskriftets nr. 3/4 rettet jeg en henstilling til leserne om å sende inn norske dubletter for videreforsendelse til England, hvor de skulle deles ut blant engelske skolegutter.

Jeg beklager å måtte si at svært få har fulgt denne oppfordring, og jeg vil derfor gjenta den her. Med enkle midler kan en på denne måten skaffe vårt land interesserte og varige venner. Filateli er ikke bare å samle frimerker. Dens interesser går over alle landegrenser og den er en av de største bevegelser for fremme av internasjonal forståelse. Det forplikter også.

Merkene kan sendes til min adresse: *Postboks 46, Høvik.*

Jarle O. Stensdal.

12. Green. (Waco; Viggo Widerøe) 30.00 15 & 16. Cover with both cachets. 5.50

1353 kg of mail were carried between 12th July & 30th August 1936, for Nos. 11 & 12.

2200 kg of airmail were carried between 1st July and 30th August 1938 for Nos. 15 & 16. The services also ran in 1939.

13. Black. («Valkyrien» — Sikorsky amphibian; Finn Lambrechts) 15.00

42 kg of mail were carried 22nd June to 31st July 1937.

According to a Circular from the Post Office, Norwegian mail could be forwarded on the opening flight of the transatlantic service, Marseilles—New York, 23rd May 1939.

14. Red. («Norseman»; Houston) . 15.00

Known in red-lilac. 42 kg of mail were carried between 12th July and 30th September 1937.

A postmark used in connection with the inauguration of Stavanger airport, 29th to 31st May 1937 is an ordinary machine-cancellation, nothing to do with airmail.

17. a. Green. («Hauken»,
3-motored Junker;
Finn Lambrechts) . 3.50
b. Red 90.00

18. Green. («Hauken», 3-motored
Junker; Finn Lambrechts) 3.50

16 000 kg of mail were carried between 1st June and 5th September 1939 for Nos. 17 & 18.

15. Black. (Stinson; Erik Engnes) 40.00

19. Green. («Kievit» — Douglas
D C 2; Steinbeck & Bernt
Balchen) 5.00

16. Black. (Stinson; Erik Engnes) 3.50

Three covers are known with the cachet in black. 13 600 kg of mail were carried between 1st June and 31st October 1939.

The Kristiansand S.—Aalborg—Copenhagen service, which was opened on 1st June 1939, the Oslo—Perth service, opened 22nd November 1939 and the direct Oslo—Amsterdam service, opened 2nd April 1940, had no special First Flight cachets.

According to a Post Office Circular, Norwegian mail could be forwarded on the opening flight of the Southampton—New York transatlantic service, 28th June 1939.

Swedish First Flight cachets were used for the Gothenburg—Oslo service, 30th May 1929, and for the Stockholm—Oslo service, 21st June 1937.

FIRST DAY COVERS

When the «Tourist Stamps» appeared on 20th April 1938, a special First Day cachet was brought into use. Mail handed in at the Post Office's Bureau for Sales to Collectors was impressed with a rectangular rubber-stamp inscribed «Førstedagsbrev», the stamps themselves receiving the normal postmark. Later a special double-ringed postmark with the inscription «Oslo — Førstedagsstempel» was used for cancelling the actual stamps, starting with the Queen Maud series of 24th July 1939. The postmark was used for all subsequent issues except Nos. 6 b and 16 b, for which special postmarks were used.

Rectangular rubber-stamp.

Fig. 1.

Nos. 1—3.

Førstedagsbrev

Fig. 1.

1. 20th April 1938. «Tourist» stamps, Nos. 217—219 18.00
About 2100 items.

2. 20th June 1938. North Cape issue, Nos. 223—224 30.00
About 1050 items.

3. 16th January 1939. «Tourist» stamps, Nos. 220 A—222 A 100.00
«A few hundred» items.

Double-ring postmark.

Fig. 2. Nos. 4 onwards (except Nos. 6 b and 16 b).

Fig. 2.

4. 24th July 1939. Queen Maud series. Nos. 225—228 18.00
About 3000—3500 items.

5. 21st October 1940. Nansen II series. Nos. 233—236 9.00
5871 items.

6 a. 16th May 1941. Hålogaland stamp. No. 254 1.25
13 790 items.

6 b. 16th May 1941.

Same stamp with special Exhibition First Day postmark. Fig. 3 ... 3.50
6202 items.

Fig. 3.

7. 9th July 1941. Life Boat series.

Nos. 255—258 3.75
14 780 items.

8. 1st August 1941. Legion stamp.

No. 259 11.50
10 039 items.

9. 2nd September 1941. University stamp. No. 260 10.50
16 442 items.

10. 23rd September 1941. Snorre Sturlason issue. Nos. 294, 297 & 299 1.25
23 755 items.

11. 23rd October 1941. Snorre Sturlason issue. Nos. 295, 296 & 298 1.00
24 554 items.

12. 1st February 1942. Quisling stamps. Nos. 300—301 1.00
19 053 items.

13. 12th June 1942. Nordraak series, Nos. 302—305 2.50
81 159 items.

14. 6th October 1942. Wessel series. Nos. 307—308 0.50
69 403 items.

15. 12th October 1942. Postal Union issue, Nos. 309—310 0.65
48 033 items.

16 a. 15th June 1943. Grieg issue, Nos. 314—317 1.50
47 489 items.

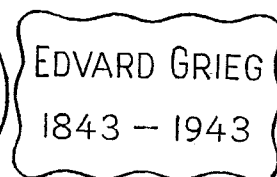
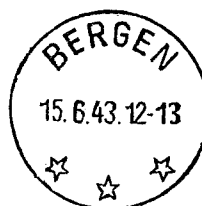

Fig. 4.

16 b. 15th June 1943. Same with special first-day machine-cancellation, used at Bergen, Fig. 4 3.00
C. 20 000 items.

17. 2nd August 1943. «Frontkjemper» stamp, No. 318 0.75
33 625 items.

18. 10th November 1943. National Relief Fund series, Nos. 319—321. 1.40
31 507 items.

PRICE-LIST FOR PAIRS AND BLOCKS OF FOUR

The following list shows prices for pairs and blocks of four of Nos. 1 to 95 and of the *Postage Due stamps*. In many cases the prices are estimates only, since there have been no actual sales to serve as a guide. Where no price is quoted, this indicates either that the item in question is not known, or else that it would fetch a fancy price.

Stamps from No. 96 onwards and Official Stamps are not shown on the list. Pairs and blocks of four of the majority of these are worth

simply double and four times, respectively, the price of the single stamp. In a few cases, however, blocks of four used stamps should fetch somewhat higher prices. The following stamps should be worth a premium over the basic price: Mint pairs and blocks of Nos. 192 a, 197, 110 I, 110 II a, 120, 122, 126, 127, 149, 155 I, 221 ap and T. No. 6 b; and used blocks of four of Nos. 110 I, 110 II a, 213, 214 (scarce), 215, 216 and T. No. 6 b.

No.	Pair		Block of 4		No.	Pair		Block of 4	
1	—	65.00	—	850.00	III a	80.00	1.00	200.00	14.00
2 a	175.00	50.00	500.00	450.00	b	80.00	1.00	200.00	14.00
b	—	100.00	—	—	26	35.00	20.00	80.00	—
3	120.00	40.00	350.00	180.00	27 a	120.00	5.00	350.00	—
4 a	100.00	3.50	450.00	300.00	b	120.00	5.00	350.00	—
b	—	10.00	—	—	28	200.00	50.00	550.00	—
5 a	250.00	18.00	—	170.00	29 a	8.00	5.00	20.00	30.00
b	—	60.00	—	—	b	50.00	15.00	—	—
6	200.00	110.00	550.00	—	30	6.50	3.50	15.00	20.00
7	450.00	350.00	1200.00	900.00	31	10.00	6.00	25.00	20.00
8 I a	180.00	8.00	450.00	—	32	8.00	6.00	20.00	20.00
b	180.00	12.00	450.00	—	33	20.00	18.00	45.00	50.00
8 II a	70.00	4.00	200.00	—	34	22.00	20.00	50.00	60.00
b	70.00	5.00	200.00	—	35	250.00	10.00	—	—
9	250.00	60.00	650.00	—	36	—	15.00	—	—
10	20.00	80.00	40.00	450.00	37 I	—	20.00	—	—
11 a	25.00	15.00	80.00	—	II	—	5.00	—	—
b	30.00	20.00	90.00	—	38 D	100.00	3.00	—	—
12 a	6.00	13.50	12.00	50.00	B	—	75.00	—	—
b	6.00	13.50	12.00	50.00	39	40.00	10.00	120.00	—
13 a	200.00	75.00	500.00	400.00	40 I a	100.00	10.00	—	—
b	—	220.00	—	—	b	175.00	15.00	—	—
14 a	200.00	3.00	450.00	—	II a	125.00	15.00	—	—
b	35.00	3.00	75.00	—	b	110.00	8.00	—	—
15 a	170.00	40.00	375.00	200.00	41	20.00	4.00	50.00	20.00
b	—	150.00	—	—	42 a	45.00	1.00	120.00	8.00
16 I a	90.00	18.00	350.00	100.00	b	12.00	0.50	30.00	4.00
b	85.00	16.00	300.00	100.00	43	7.00	0.20	20.00	5.00
II	2.00	10.00	5.00	40.00	44	600.00	325.00	1500.00	—
17 a	—	—	—	—	45 a	100.00	30.00	300.00	—
b	6.00	10.00	12.00	50.00	b	150.00	60.00	450.00	—
c	2.00	18.00	4.00	60.00	c	18.00	25.00	40.00	75.00
18 a	100.00	5.00	—	—	46	75.00	3.00	225.00	30.00
b	25.00	1.00	90.00	20.00	47	160.00	12.00	400.00	60.00
19 a	—	90.00	—	—	48 a	0.80	0.50	1.60	1.50
b	—	60.00	—	—	b	2.50	2.00	6.00	6.00
c	12.00	25.00	28.00	75.00	c	0.60	0.60	1.20	1.50
d	12.00	45.00	28.00	125.00	49 I a	10.00	12.00	25.00	30.00
20	200.00	60.00	500.00	—	b	150.00	125.00	—	—
21 I	14.00	28.00	30.00	—	II	2.00	2.50	5.00	6.00
II	20.00	28.00	42.00	—	50 a	0.70	0.50	1.50	2.00
22 a	1.00	0.90	2.50	2.50	b	4.00	3.50	12.00	12.00
22 b	1.00	0.90	2.50	2.50	51 I	125.00	20.00	350.00	—
23	20.00	7.00	50.00	25.00	II a	70.00	3.50	200.00	—
24 I a	25.00	2.50	60.00	10.00	b	90.00	4.50	250.00	—
b	60.00	6.00	150.00	25.00	III a	20.00	1.50	60.00	10.00
II a	8.00	2.00	16.00	10.00	b	40.00	3.00	100.00	15.00
b	175.00	8.00	450.00	35.00	IV	8.00	1.00	20.00	5.00
c	110.00	4.00	300.00	20.00	52 I	35.00	1.50	100.00	12.00
III a	150.00	6.00	375.00	30.00	II a	100.00	2.00	300.00	20.00
b	110.00	4.00	300.00	20.00	b	12.00	0.50	35.00	5.00
25 I a	40.00	0.50	125.00	12.00	III	12.00	0.50	35.00	5.00
b	40.00	0.50	125.00	12.00	IV a	10.00	0.50	30.00	5.00
II	125.00	1.50	300.00	20.00	b	18.00	2.50	50.00	12.00

No.	Pair		Block of 4		No.	Pair		Block of 4	
53 I	120.00	2.00	350.00	—	78	9.00	0.75	20.00	3.50
II a	160.00	7.00	—	—	79	4.00	0.10	10.00	1.00
b	60.00	0.50	180.00	20.00	80	10.00	0.75	25.00	5.00
III a	20.00	0.25	60.00	5.00	81	7.50	0.75	20.00	5.00
b	20.00	0.25	60.00	5.00	82	4.00	1.25	10.00	6.00
IV a	25.00	1.00	85.00	15.00	83	16.00	0.60	35.00	5.00
b	50.00	2.00	160.00	20.00	84	14.00	2.00	30.00	8.00
V	40.00	2.00	175.00	20.00	85 a & b	16.00	18.00	35.00	45.00
VI	6.00	0.15	15.00	2.00	86 a & b	36.00	38.00	75.00	80.00
VII	6.00	0.30	15.00	3.00	87 a & b	36.00	40.00	75.00	90.00
VIII	8.00	0.40	25.00	4.00	88 I	7.00	3.50	14.00	8.00
54 I	50.00	2.00	150.00	25.00	II	3.00	3.50	6.00	8.00
II a (C)	30.00	0.75	90.00	20.00	89	27.00	10.00	75.00	25.00
a (E)	40.00	1.00	120.00	20.00	90	80.00	45.00	190.00	100.00
b	100.00	3.00	300.00	30.00	91	85.00	40.00	210.00	90.00
c	120.00	8.00	350.00	50.00	92 a	10.00	2.50	20.00	8.00
d	120.00	10.00	—	—	b	1.25	0.90	2.50	3.50
III	40.00	1.50	120.00	20.00	93	80.00	65.00	200.00	160.00
IV	22.00	1.00	60.00	10.00	94	120.00	130.00	260.00	300.00
V	20.00	1.00	60.00	10.00	95	160.00	5.00	360.00	15.00
55	10.00	10.00	20.00	30.00	P.M.				
56	50.00	2.50	130.00	15.00	1	0.80	0.50	2.00	1.50
57	22.00	0.30	60.00	2.00	2	4.50	1.50	12.00	4.00
58	35.00	1.00	100.00	10.00	3 a	22.00	6.00	60.00	20.00
59	3.50	2.00	8.00	6.00	b	22.00	6.00	60.00	20.00
60	7.50	1.50	18.00	4.00	c	35.00	11.00	100.00	35.00
61 I	6.00	0.30	15.00	3.00	4	26.00	10.00	75.00	30.00
II	45.00	2.50	120.00	20.00	5	2.50	1.25	5.00	3.50
62	7.50	0.40	18.00	3.50	6	110.00	28.00	300.00	75.00
63	60.00	2.00	160.00	15.00	7	150.00	35.00	400.00	110.00
64	100.00	10.00	300.00	—	8	0.75	0.50	1.60	1.25
65	3.00	2.00	7.00	5.00	9 I	15.00	2.25	35.00	8.00
66	3.50	0.75	8.00	3.00	II	10.00	2.00	22.00	6.50
67	2.50	0.30	6.00	1.50	III	1.00	0.60	2.25	2.00
68	6.00	0.25	18.00	3.00	10	3.00	0.30	7.50	1.25
69	20.00	0.50	50.00	5.00	11	0.80	0.35	2.25	1.50
70	45.00	12.00	120.00	35.00	12	1.25	0.20	3.00	1.00
71	35.00	8.00	90.00	25.00	13 a	5.00	5.00	10.00	12.50
72	70.00	10.00	220.00	35.00	b	7.00	—	15.00	—
73	0.40	0.20	1.00	1.00	14	1.25	1.00	3.00	3.00
74	1.25	0.50	3.00	2.00	15 a	4.25	0.25	9.00	1.50
75	0.50	0.20	2.00	1.50	b	145.00	—	300.00	—
76	1.75	0.10	5.00	1.00	16	10.00	8.00	20.00	20.00
77 I	55.00	1.00	125.00	10.00	17	32.00	30.00	65.00	60.00
II	2.50	0.10	6.00	0.50	18	1.50	0.80	3.50	3.00

50 år.

Jarle O. Stensdal,

som er kjent nok for de fleste av leserne som N.F.T.s forrige redaktør, fylte 2. september 50 år. Det var skam at dagen passerte oss og Oslo Filatelistklubb ubemerket, men det skyldes jubilanten selv, som ikke har vært særlig meddelsom noen gang når det gjaldt egen person.

JOS er en stillfarende mann. Stille og farende, iallfall før i tiden. Ikke før hadde han gjennomlevet barneårene og fått en alvorlig frimerke-infeksjon, som han dog vokste av seg, så tok han Handelsgymnasie-eksamen og fant det deretter på tide å se seg om og lære forholdene ute å kjenne. Først dro han til U.S.A. og arbeidet der et halvt års tid ved en bilfabrikk. Men Statene var ikke riktig hva han hadde trodd og håpet; etter vel et halvt år hjemme i Norge dro han til Tyskland, hvor han lærte språket i praksis og studerte forholdene. Bare et halvt år holdt han seg i ro i Köln, så dro han i 1923 til Belgia, hvor han i Antwerpen arbeidet i hele 6 år i firmaet Gross & Irgens, som hadde agenturene for Borregaard, Saugbrugsforeningen og Cappelen, som de dengang førende eksportører i cellulose. — Fra Belgia var ikke turen lang til Frankrike, Paris var også et trivelig sted å arbeide, så i 1929 fortsatte han dit. Han giftet seg der nede i 1931 med *Liv*, og de slo seg til ro der nede helt til 1934, da han omsider dro hjem, fikk seg leilighet på Høvik og barn og har nå siden hjemkomsten hatt sin daglige dont som kontorsjef i Sideros mekaniske verksted i Oslo. — I 1931 trådte Jarle O. Stensdal inn i vårt broderskap igjen. Og årsaken var — tro det eller la være! — *hans frue*. Hun arvet en pen frimerkesamling som JOS mente han måtte ta seg av, — og siden har sykdommen gått over til å bli kronisk.

Man kan være aktiv og en stor arbeidskraft fordi om en er stillfarende. Og Stensdal viste det tydelig. Når en dertil husker på de gode språkkunnskaper og den erfaring han hadde vunnet i utlandet, så var det i grunnen lett å forstå at han ble en verdifull og dyktig redaktør av Tidsskriftet. At han har gjort et kjempearbeid for Tidsskriftet, er hevet over tvil.

Stensdal virker på meg som prototypen av en sympatisk og riktig frimerkesamler.

Han har denne hobbyen av kjærlighet til de små papirlappene som miniatyr-kunstverker. *Bildet* betyr for ham det meste. Derfor samler han også helst land som bl. a. Frankrike, Sveits, Holland, Tsjekkoslovakia, som alltid har hatt noe vakkert å by. Der finner han skjønnhet og kan utvide sine sterkt historiske og geografiske interesser. Derfor var han også en meget god konsulent og sambandsmann å ha i frimerkekomiteen som ga innstilling om valg av frimerkene.

Siden han meldte seg inn i Oslo Filatelistklubb, har han vanket der stadig. Også på møtene har han vært aktiv, han har holdt foredrag og han har deltatt i de diskusjoner som opptok hans interesse. Alltid rolig, saklig, vel underbygget og med stor vekt har hans innlegg bestandig vært preget mer av kjærlighet til interessen enn av lidenskap. Derfor er Stensdal også så respektert og aktet. Han er ridder av «Det gylne posthorn», kommandør av Nordenfjeldske Filatelistforenings orden og har fått Norsk Filatelistisk Tidsskrifts hederstegn, som en liten erkjennelse av sine fortjenester.

Vi vet at Jarle O. Stensdal vil fortsette å hedre filatelien også i framtiden, og som den sympatiske og kunnskapsrike samler han er, kan vi bare ønske ham all mulig lykke og hell til neste milepel.

H. D.-H.

Hvem kan svare?

Som ivrig Norgessamler ville jeg — og sikkert mange andre — være takknemlig om N.F.T. i et kommende nummer kunne bringe opplysninger om følgende:

1) Forskjellen på de to plater av nr. 69 i Norgeskatalogen med tegninger og ellers det man vet om disse platene.

2) På hvilket grunnlag Gottfried Caspersen vil dele Norgeskatalogens nr. 53 plate I i to plater, plate II i tre plater og endelig plate III i to nye plater. Jfr. G. Caspersens artikkel i N.F.T. nr. 6, 1947.

De knappe opplysninger hittil har økt nysgjerrigheten hos mange Norgessamlere utover landet og forutsetter nærmere utgreiing.

Eivind Wirsching.

Papperstjockleken och limarterna

på finska frimärken av lejontyp
1930–1948.

Av fil. mag. *Vladi Marmo.*

Det är allmänt väl känd, att den gamla lejontypen, ritad av professor Eliel Saari-
nen 1917, ändrades 1930 till en ny och
enklare modell, ritad av fru Signe Ham-
marsten-Jansson, och denna typ har nu
härskat bland de finska frimärken redan
i nästan tjugo år. Under förloppet av
denna tidsperiod har den finska marken
haft en kontinuerligt nedåtgående ten-
dens, vilket förorsakade ett stigande be-
hov på olika valörer och färger. På detta
sätt fingo vi ständigt nya valörer och fär-
ger enligt de internationella bestämmel-
sorna. Så småningom växte antalet av
våra lejonmärken ändå upp till 49 olika,
vartill kan räknas på grund av dessas
olika färger 7 ost-karelska märken.

Ändå till år 1939 voro märkena med
hänsyn till papper och lim ganska jämna.
Redan kriget 1939–40 försvårade ganska
betydligt möjligheterna att fortfarande få
behålla jämnheten i frimärkenas kvalitet,
det andra kriget 1941–44 gjorde det allt
svårare och svårare. I stället för lump-
papperet, som tidigare användes, var man
nu tvungen att övergå till tryckning av
frimärken på cellulosepapper. Räknat
från och med år 1941 uppenbara sig även
betydande avvikelser i papperets tjocklek,
samt i olika limsorter, som man nu under
brist av förkrigets goda och jämna kvali-
teter måste använda utan att hava några
möjligheter att välja.

Papperets varierande tjocklek beror
möjligtvis på bristande tillsyn vid till-
verkningen av detsamma, ty papperets
kvalité borde alltid vara densamma. Vik-
ten pro yt-enhet har ju förblivit konstant,
men kapillariteten har varierat och där-
med föranlett en olikhet i papperets tjock-
lek. Det finnes alltså en teoretisk möjlig-
het att kunna finna alla mellanvärden mel-
lan den största och minsta tjockleken av

frimärkspapperet. I verkligheten har jag
vid mina mätningar med en pappersbruks
kalibermätare (Louis Schopper, Leipzig,
fotvikt 2 kg) också kunnat konstatera ett
ganska stort antal olika tjockleksvärden.
Man kan dock uppdelat papperet efter
tjockleken i 3 grupper, vilka kunna kallas
den tunna, den normala och den tjocka.
För benämningen «tunnt» gäller en tjock-
lek (+) = eller under 0,06 mm, för «nor-
malt» i medeltal 0,07 mm och för «tjockt»
0,08 mm och däröver. Den här i fråga
kommande skillnaden är tillräckligt stor
för att kunna kännas med fingrarna. Dess-
utom kommer här till hjälp det faktum,
att när frimärksbilden i det tunna pap-
peret genompräglar sig ganska tydligt,
den i det normala papperet är knappt
skönjbar och kan icke alls konstateras i
det tjocka papperet. Vid mätningar, som
omfattade inalles cirka 20 000 finska le-
jonfrimärken av åren 1940–46, kunde un-
dertecknad fastslå med ganska stor sanno-
likhet, att normaltjocka märken förekom-
ma ända upp till 80 %, tunna inte mera
än 9 % og tjocka ungefär 10–12 %.

För höstupplagorna år 1947 använde
man en ny pappersart, som var betydligt
tunnare än den ovannämnda normala pap-
perstjockleken. Med (+) = 0,06–0,065
mm representerade papperet bäst den
«tunna», och bland märkena av åren 1947
–48 har jag aldrig kunnat hitta «tjocka»
papper, och i detta fall är normal utan
tvivel det som ovan nämndes «tunnt». En
sammandragning: Alla märken (jubile-
umsmärken av åren 1946–47 medräkna-
de) av åren 1941–47 förekomma vanligen
tryckt på ett normalt, 0,07 mm tjockt pap-
per, men dessutom mera sällan på tunnt
eller på tjockt papper. Märkena av årens
1947–48 upplagor (nummer enl. Zumstein
1948: 297, 300, 304, 306, 307, 310, 311,

342) hava vanligtvis tunnt papper, men kunna förekomma även på «normalt» papper.

Med hänsyn till limsorter finnar man, som ovan sagt, stora skillnader. Förkrigsmärkena känner man igen vid tvättningen på grund av deras mycket svårt lossnande lim. Alla känna väl det limmet, som användes å finska frimärken 1942 (Zumstein: 258, 259, 264—269 delvis) och 1945 (258—293); det var klisterlimmet, och märken med detta lim blevo synnerligen ofta från utlandet sända tillbaka med påståendet att de saknade lim. Detta lim måste obetingat beaktas i allmänna kataloger som prissätta i likhet med «Spargummi» å tyska märken, eller som «senkrechte» och «wagerechte Streifung» å Hitler-Tysklands

märken. Dessutom representerar «klisterlimmet» å finska frimärken en kristidsföreteelse, som på detta sätt uttrycker sig även på albumets sidor.

Utom klisterlimmet finns det ännu några lätt igenkända limarter vid samma tidskede: 1) klart, något gulaktigt lim 1940—42, 2) brunt, ojämnt lim med mörka fläckor och orenheter 1944—45, 3) glasklart, renavitt lim 1947—48. Här hava vi de mest betydande och mest karaktäristiska limsorterna.

Alla ovannämnda saker äro utan tvivel katalogiseringsvärda, och inom kort bliva de prissatta åtminstone i finska katalogerna. I det hela utbjuder lejontypen en intressant undersökningsområde för de med finska frimärken sysslande filatelisterna.

50 års firmajubileum.

Landets eldste frimerkeforretning — *Bertr. C. Middelthon* i Stavanger — rundet ved månedskiftet juli/august sine første 50 år, et jubileum som det nok kunne være all grunn til å se tilbake på. Men det må, nå etterpå, skje i korthet her, først og fremst ved å konstatere at det firma som *Bertrand Middelthon* i sin tid startet, og som vel ikke mange dengang trodde skulle kunne gjøre en leveveg ut av en ungguttshobby, det firmaet har vist sin levedyktighet og er blitt en solid og aktet forretning. Dette til tross for at det nok kunne synes som stifteren og den første eier mange ganger hadde vel mange jern i ilden på én gang. Både den første eier og den nåværende, *Bernt Middelthon*, har jo tatt ivrig del i Stavangers politiske og kulturelle liv og der gjort sin store innsats.

Forretningen startet allerede tidlig forlagsvirksomhet, og denne har også skaffet firmaet mange faste kunder, særlig gjennom sine gode albums.

Vi ønsker firmaet *Bertr. C. Middelthon* og dets eier fortsatt lykke og framgang på ferden og beklager at vi er sent ute med våre ønsker.

Redaktøren.

NORSK FILATELISTFORBUND

er stiftet i Stavanger 13. juni 1931, og er det samlende organ for filatelistklubber i Norge. Vel 30 tilsluttede foreninger og klubber omfatter i alt ca. 2000 medlemmer.

Styret i Forbundet, som velges for 3 år om gangen, består for tiden av:

President:

Skipsreder *F. Walter-Johannesen*.

Visepresident:

Kunsthändler *Arnstein Berntsen*.

Øvrige styremedlemmer:

Kjøpmann *Brækstad*.

Chr. M. Jacobsen.

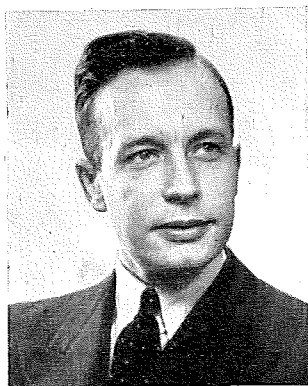
Birger Heggan.

Forretningsfører og sekretær:

Disponent *F. C. Svendsen, jr.*

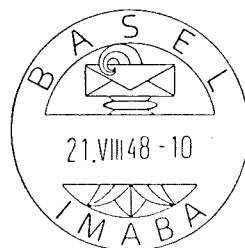
Forbundets kontoradresse er: *Torvalmenning 4, Bergen*.

Forbundets organ er Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

DEN STORSTILTE UTSTILLING

IMABA 1948

Av Arnstein Berntsen.

En internasjonal frimerkeutstilling arrangeres som regel hvert år av *Fédération Internationale de Philatélie* (F.I.P.), og i år var turen kommet til Sveits.

Det var da naturlig for sveitserne å velge Basel som utstillings- og kongressby, — en internasjonalt velkjent industri-, turist- og messeby. Byens Mustermesse er så praktfull, og av slike dimensjoner, at enhver utstilling bør kunne arrangeres tilfredsstillende for den mest kresnes smak. — Og det fikk en da også se!

Nær sagt alle utstillere hadde forberedt seg umåtelig godt til den store dyst, — den største filatelistiske konkurranse siden den 2. verdenskrigs avslutning, — ja, kanskje også større enn noen sådan også i tidligere år! Jeg tror neppe at det i Europa har vært vist mer praktfulle og verdifulle samlinger enn ved «Imaba», — spesielt ikke kontinentale samlinger. Hvis jeg skal være så uvorren å angi samlingenes verdi, vil jeg tippe på 50 à 60 millioner sv. frcs.! Og denne sum fordeler seg da på utstillere fra 40 nasjoner, — eller ca. 400 utstillere med vel 500 utstillingsobjekter, samt 18 utstillere i æresklassen og 27 Postverksamlinger.

Foruten å være Norsk Filatelistforbunds representant som observatør for Norge ved F.I.P.-kongressen, hadde jeg også det ærefulle oppdrag å representere Det Norske Postverk (Postmuseet), og jeg hadde som følge herav anledning til å følge så vel kongress som utstilling fra orkesterplass, slik at jeg bør ha forutsetninger for å referere begivenhetene på en tilfredsstillende måte for våre norske samlere:

Kl. 9.30 den 21. august ble utstillingen høytidelig åpnet i store festsal i Mustermesse. Medvirkende var Basel orkesterselskap under ledelse av kapellmester

Becker, som innledet seremonien med Mozart's ouverture. Presidenten, nasjonalråd, professor dr. Th. Brogle, ønsket utenlandske representanter og alle utstillerne velkommen. Deretter spilte orkesteret Schubert's mellomaktmusikk fra Rosamunde, og så ble utstillingen åpnet av den Sveitsiske forbundspresident, dr. *Enrico Celio*. Til slutt spiltes Weber's ouverture til operaen Oberon, og de ca. 1 000 tilstedeværende bega seg bort til utstillingslokalene.

Utstillingen skulle vise seg å overtreffen våre dristigste forventninger. Til disposisjon sto 9 saler à ca. 1200 kvm, dvs. at ca. 11 000 kvm var dekket av filatelistiske objekter! Salen innenfor inngangen var viet filatelistisk litteratur og propagandasamlinger. Salen til venstre for denne disponertes i sin helhet av det sveitsiske postverk — P.T.T. — (Poste, Téléphone, Télégraphe), som her gjorde en ypperlig propaganda for Sveits' frimerker, bl. a. ved store landskapsbilder, frimerkeutgavene siden 1913 på 2 lange, parallelt løpende, sirkulerende bånd, glimt av Courvoisier's arbeider, propaganda for hjelp til de fattige, propaganda for opplæring av ungdommen, stort postkontor med 8 postfunksjonærer til publikums disposisjon, etc. etc., — alt praktfullt montert.

I den motsatte sal var handlernes doméne, — ca. 20 firmaer med nydelige «stands» langs begge langsider, og i midten av salen tallrike plakater som reklamerte for landets frimerker og turist-sentra. Av handlerne kunne en merke seg bl. a. Ernst Müller, Zumstein & Co., Harmer & Co. Ltd., osv.

Salen over handlersalen («Børsen») var viet de 27 postverksamlinger, hvor de forskjellige nasjoner best mulig viste sine frimerkeutgaver fra tidligste tid og til i dag. England viste bl. a. originalplaten

til sitt første frimerke fra 1840, Sovjet-Samveldet hadde en fantastisk — om enn ikke så smukk — propagandasamling.

Norge viste enhetsmerker i ubrukt stand, — men denne kunne ha vært bedre, — brukte eksemplarer innimellom de ubrukte gjør seg ikke så godt, og dessuten kunne vårt Postmuseums samling gjerne utstyres med vakker propaganda for landet. Slik som samlingen nå er, mener jeg at den ikke er god nok, og at den — som antydnet — med minimale omkostninger kunne forbedres meget. Oppsetningen for øvrig var pen. —

I 2. etasje var innredet restaurant og bar, og de 5 andre saler var dekket av utstillernes konkurranseobjekter. Disse kommer jeg tilbake til senere. Først får vi ta begivenhetene i kronologisk rekkefølge:

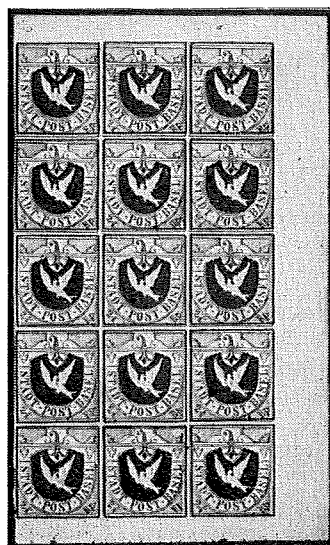
Kl. 13 samme dag som åpningen fant sted arrangertes en strålende *bankett* for ca. 350 innbudte, og her var taler av bl. a. nasjonalsråd, professor dr. Brogle, regjeringsråd dir. Wenk, presidenten i F.I.P., M. Friederich.

Ved hovedbordet fant en forbundsprezidenten dr. Celio, F.I.P.-presidenten, M. Friederich, org.komm. president professor Brogle, regjeringspresidenten, dr. Zschokke, regjeringsråd Dir. Wenk, nasjonalsråd Dir. Schaller, generaldirektøren for P.T.T. (Sveitsiske postverk) dr. Hess, statssekretær dr. Matzinger, regjeringsråd dr. Peter, Kanton Basels borgermester, styremedlem i F.I.P., Dir. Heischbourger fra Luxembourg, visepresidenten i F.I.P., M. Berthelot fra Frankrike o. a., og jeg selv som Postmuseets representant mellom visepresidenten i Organisasjonskomiteen, (også formann i Juryen), Dir. Cueni og museumsdirektør B. von Grüniger, — og vis-à-vis disses fruer og direktør Jeenny, samt dir. Frey.

Når jeg nå skal forsøke å gi et bilde av selve utstillingen og de fantastiske samlinger som der fantes, så kan jeg nesten gi opp på forhånd. — Jeg husker at så vel jeg som andre besøkende var imponert over Københavnutstillingen i fjor, men når jeg nå sier at «Imaba» var 10 ganger så imponerende, så er dette ikke overdrevet.

Det er umulig å gå i detaljer med beskrivelse av selv de 10 beste samlinger, men jeg vil — utenom de norske — gjerne nevne et par: Først og fremst den beste

*Et av de bedre
utst.-objekter,
15-blokk av
«Basler-duen».*

samling i æresklassen, Nicolas S. Alfieres, Alexandria, en fantastisk spesialsamling av Store Mercurhode Grekenland 1861—86, som tok *Grand Prix International*, — og dernest en sveitsisk samler og samling som tok *Grand Prix du Championat*, med praktfulle blokker og striper av f. eks. Dobbelengenfen, Baslerduen, dobbelttrykk, feiltrykk, sjeldne prøvetrykk etc. etc., utstilt i hele 72 rammer, dvs. ca. 1 200 blad!

Og ser vi ellers på gullmedaljeklassen finner vi bare 11 medaljer, av hvilke hele 4 tilfalt Sveits-samlinger, og ellers bl. a. belgisk, romansk, gresk og egyptisk samling. Det samme gjelder forgylt sølv, hvor hele 6 av 44 medaljer for sveitsiske, 4 for belgiske, 3 for luxembourgske og 2 for lichtensteinske samlinger, dessuten en del til kolonisamlinger og Oversjø. Det er bemerkelsesverdig at ingen nordiske samlinger nådde opp, — og kun 1 nordisk utstiller!

I sølvmedalje begynte imidlertid Norden å gjøre seg gjeldende — i alt 8 medaljer — hvorav for 3 finske, 2 danske, 2 norske og 1 svensk samling. Typisk også for denne gruppe er imidlertid at Sveits tok hele 10 medaljer, og også i bronse tok Sveits 10 medaljer, Lichtenstein 13, og Norden også her 8 medaljer. Av diplom, som ved «Imaba» var laveste utmerkelse — altså forskjellig fra «deltakerbevis» — tok Norden 2. Av «Litteratur-diplom» gikk intet til Norden.

Når en nå skal forsøke helt saklig å ta standpunkt til det resultat Norden opp-

nådde ved «Imaba», må en i første rekke være klar over at konkurransen var fantastisk hard, og at Juryens avgjørelse har vært meget streng og meget vanskelig! Så vidt jeg kan forstå atskillig strengere enn ved tidligere utstillinger på samme nivå, f. eks. New York-utstillingen i fjor, og også ved andre tidligere internasjonale konkurranser! Dette vil også forstås av nedenstående betraktninger.

Av nordiske utstillere var det bare 1 mann som oppnådde forgylt sølv, nemlig *Direktør Aage Reddersen*, København, — som sies å være den mest velforsynte handler i Europa i dag, — og som fikk nevnte utmerkelse for sin praktfulle samling av gammeltyske stater. (Både gull og hederspris i København i fjor!) Når jeg så tilføyer at han for sine nydelige samlinger Portugal og Spania bare fikk bronse, ja, da begynner en å kunne danne seg et lite bilde av konkurransenivået!

Det er derfor meget tilfredsstillende for oss norske å se at samtlige 5 norske utstillere oppnådde plaseringer! Disse 5 stilte ut 7 objekter, hvorav 6 ble premiert slik:

Sølvmedalje: 1) *Arnstein Berntsen*, Oslo, for «Ubrukt Norge spesialisert 1855—1909». (Gull i København i fjor — og nå sterkt utvidet.)

Bronsemedalje: 1) *Sigurd Pedersen*, Bergen, for Irland (med spesiell anerkjennelse fra Juryen).

2) *Gottfried Caspersen*, Fredrikstad, for Sverige 1 krona 1886—1900.

3) *Eugen Hanssen*, Tønsberg, for Falkland Islands (som i København i fjor).

4) *C. M. Henriksen*, Oslo, for «Norge 4 skill. 1863—66». (Sølv i New York i fjor!)

Diplom: *Gottfried Caspersen*, Fredrikstad, for «Norge 10 øre av 20 mm, plate III, IV og VII». (Bronse i København i fjor for en atskillig mindre samling!)

Jeg synes selv at disse resultater er meget anstendige og håper at leserne deler mitt syn. Av våre nærmere kjente kolleger i de nordiske land fikk Tillmann, Sverige, Graae og Mortensen, Danmark og Hellman, Finnland, også sølvmedalje.

Av interesse kan vel også Juryens skjema for bedømmelsen være, som ser slik ut:

1. Helhetsinntrykk	0	2	4	6
2. Merkenes tilstand (kvalitet, stempler etc.)	6	8	10	12
3. Sjeldenhetsgrad (verdi)	4	6	8	10
4. Samlingens kompletthet	4	6	8	10

5. Filatelistisk viten	8	10	12	14
6. Forsking	2	4	6	8
	24	36	48	60

Og ved bedømmelsen ga følgende samlede poengtall de respektive utmerkelser:

Gullmedalje	=	50—60 poeng
Forgylt sølv	=	42—48 »
Sølv	=	34—40 »
Bronse	=	28—32 »
Diplom	=	22—26 »

og de som oppnådde mindre enn 22 poeng fikk bare deltakerbevis. — Selv synes jeg at skjemaet er meget godt, og det burde kunne tilsi en nøktern og konsis bedømmelse fra Juryens side.

Juryen besto av:

Fra Sveits: *Ivan Bally*, M. J. Bühler, M. W. Cueni, (president), G. Fulpius, Ad. Glättli, E. Handschin, Herm. Ritter, H. Munk og Fred Rufer. For øvrig: S. de Baer, Holland, L. Berthelot, Frankrike, I. Chaften Bey, Egypt, André de Cock, Belgia, A. Kumpf-Mikuli, Østerrike, Ed. Muelier, U.S.A., V. C. Nielsen, Danmark, J. Le Pileen, Frankrike, Baron Rieger, Tsjekkoslovakia, A. Riesco, England, Nils Strandell, Sverige, Sir John Wilson, England, og B. Wolff, Luxembourg, — i alt 22 mann.

Dessuten fungerte en æreskomité på 7 mann, en filatelistisk æreskomité på 19 mann og diverse komiteer: Organisasjonskomité, finanskomité, reklamekomité, mottakelseskommité osv., i det hele tatt et kolossalt apparat som nøye samarbeidet med P.T.T. Dette foresto økonomisk hele arrangementet, som skal ha kostet i alt nærmere 300 000 sveits. frs. Eventuelt overskudd vil bli å fordele på P.T.T. og F.I.P.

Foranledningen til det sveitsiske tiltak var for det første landets 100-årsjubileum som stat (samling av de 22 kantonen under én president), og dessuten 300-årsjubileum som fritt land. «Imaba»-blokken (pålydende 0.30 frs. — salgspris 3.— frs!) avbilder da *borgermester J. R. Wettstein*, som i 1648 var sjelen i landets frigjørelse.

F.I.P.-kongressen åpnet den 23. august kl. 11. President er *M. Friederich*, Sveits, visepresident *M. Berthelot*, Frankrike. Sekretær: *F. Rufer*, Sveits. Styremedlemmer: *Heischbourger*, Luxembourg, dr. *Gruss*, Østerrike, og *S. Graae*, Danmark. — Ca. 17 nasjoner var representert ved representanter eller observatører og forhandlingene ble ført over 3 dager fra kl. 8 til ca. kl. 14. Viktige ting ble bestemt,

bl. a. nytt utstillingsreglement, men for øvrig kan jeg bare sende min rapport til vårt norske forbund, som så vil forelegge denne på Landsmøtet i 1949, hvor det da — om ikke før — vil bli avgjort om Norge skal melde seg inn i F.I.P.

Utstillingsarrangementet og alt ellers var utmerket ved Imaba. Mandag 23. august ble de såkalte æresgjester mottatt i Basels rådhus, med en hilsen (ved regjeringspresident Zschokke) fra Kanton Basels borgermester — med etterfølgende bespisning; samme dag kl. 14.30 besøk i Kunstgalleriet, tirsdag båttur på Rhinen, onsdag besøk i Zoologisk hage, torsdag galla-opera-forestilling (Tosca) i Stadttheater, fredag besøk i Kathedralen, og lørdag 28. august selve avslutningsfesten, offisiell bankett i Casino's festsal.

Ved denne avslutningsfest, hvor ca. 450 mennesker deltok, ble så medaljene delt ut, dvs. bare gull- og hederspremier. Alle andre måtte selv hente medaljene i rommet ved siden av festsalen. Det var imidlertid ikke det festpreg ved denne bankett som vi er vant til her i Norden. For det første var antrekket høyst uensartet, tale- ne meget få og ubetydelige (F.I.P.-presidenten ble til og med *glemt!*), og i det hele tatt uten det *festpreg* vi er vant til.

Utenom taler av professor Brogle og direktør Cueni talte et par utlendinger, og Paul Heurgren, Stockholm, herr Bjørn, København, og jeg selv på vegne av de tre nordiske postmuseer. Direktør Nils Strandell kunne feire *25-årsjubileum* som medlem av internasjonale filatelistjuryer, og på vegne av de tilstedeværende nordiske samlere og handlere overleverte jeg ham med en kort tale en praktfull blomsterbukett. Han fikk langvarig applaus.

Norden var for øvrig godt representert på festen, så vidt jeg husker: presidenten i det finske forbund, V. V. Hietalahti, E. Lundmark og Ing. Westrén-Doll fra Finland, Nils Strandell, Paul Heurgren og frue og E. Lundström fra Sverige, Bjørn og frue, S. Graae, G. Madelung og frue, Robert Bechsgaard og frue, Poulsen og frue, H. Wølfel, Aage Reddersen og C. N. Nilsen fra Danmark, samt Anton Holmboe og frue fra Norge.

Av filatelister som jeg ellers kom i nærmere berøring med — altså bortsett fra f. eks. forannevnte nordiske filatelister med et sikkert *dansk*, humoristisk innslag, var eksempelvis *Dr. Nachmann*

og frue fra Brasil og museumsdirektør *B. von Grüniger og frue*, Basel.

I mitt referat fra «Imaba» i Oslo Filatelistklubb den 6. september rettet jeg en takk til postdirektør Sten Haug og Postmuseets bestyrer, herr Tommelstad, som var innbudt sammen med regnskapssjef Hornnæs og frimerkeforvalter Arntzen, for æren av å representere vårt Postmuseum, — *men*: jeg rettet også en appell til Postmuseet, og for så vidt også til Postverket som helhet, om å forbedre den norske frimerkesamling til neste utenlandsrepresentasjon, samtidig som jeg med henblikk på feiringen av 100-årsjubileet for «Norge nr. 1» i 1955, henstillet å overveie et liknende arrangement som det sveitsiske P.T.T. nå hadde påtatt seg for filatelistene, og slik som sikkert både Danmark i 1951 og Sverige i 1955 vil komme til å innrette seg. Et gammelt ord sier: «En skal ikke stappe både i pose og i sekk», og deri er det meget sant.

Et morsomt innslag ved «Imaba» var et egyptisk påfunn: Til hver offisiell representant sendte de en spesiell konvolutt om morgenen med fly fra Egypt (altså stemplet i Egypt 21/8) *spesialstemplet for «Imaba»*, på baksiden et spesielt luftpostmerke med tekst: Egypte—Suisse og utstillingens ankomststempel i Basel samme dag! Representantens navn var trykt på konvolutten, og antall konvolutter: sannsynligvis under 100!

Jeg besøkte også postmuseet i Bern (og selvsagt Bjørnegravene), hvor museets direktør viste meg rundt sammen med den hollandske museumsdirektør, og en stor bunke litteratur ble utlevert og siden tilstilt vårt Postmuseum. Museet var flott og moderne innredet, men også der klaget de over for liten plass! — Den tekniske avdeling var instruktiv, og til hovedmagasin for frimerkene var nylig anskaffet et kolossalt stålskap med ca. 150 vertikale «skuffer» (pris ca. 80 000 frs.). Dog holder jeg det svenske postmuseum for å være atskillig bedre, — og Norge ligger sannelig ikke langt etter!

Ved oppholdet i Basel har jeg tatt over 150 filatelistiske bilder med min Leica, som alle ser bra ut, og jeg skal kanskje både til N.F.'s landsmøte i 1949 og for øvrig i O.F.K. komme tilbake til «Imaba», og ved hjelp av lysbilder vise både Postverk og Forbund hva en kunne lære der nede.

Imaba-diplomet.

Artikkelin *Imaba*-näyttelystä on kirjoittanut Oslo Filatelistklubb'in esimies, Norjan Filatelistiliiton varapresidentti, taidekauppias *Arnstein Berntsen*, joka otti osaa tähän filatelistiseen merkkitaipaukseen sekä näyttöillepanijana (jossa hän erikoiskoelmastaan *Norja leimaamaton* sai hopeamitalin), Norjan postilaitoksen virallisena edustajana ja Norjan Filatelistiliiton huomioitsijana F.I.P.-kongressissa, joka

pidettiin näyttelyn yhteydessä. Kirjoittaja on — mikä on vain luonnollista — sangen innostunut sekä näyttelyhuoneisiin, näyttelyn järjestelyyn ja esitettyihin kokoelmiin ja lausuu käsityksensä, että kilpailu palkinnoista on oleva ankara. Mutta *kaikki* osaaottavat norjalaiset saivat mitaleja ja vaikkakin nämä yleensä olivat pronssista niin tätä on kuitenkin katsottava kunnioitettavaksi tulokseksi. — Keskieurooppalaiset, ja varsinkin sveitsiläiset, veivät kuitenkin arvokkaimmat palkinnot. Ei voida kieltää että näytteillepanijoiden yksityiset varat ovat näyttäneet ratkaisevaa osaa näyttelyn tuloksiin nähden (kirjoittaja arvioi löysästi esitettyjen kokoelmien arvon 50—60 miljoonaksi sveitsin frangiksi). — Herra Berntsen katsoo myöskin että käytetty palkintotuotsemisjärjestelmä oli oikeudenmukainen. — Lopuksi kirjoittaja koskettelee erästä ideaa, jonka oli keksinyt eräs egyptiläinen näyttöillepanija ja jonka otti käyttäntöön avaamispäivänä — varsinkin erikoisesti kutsuttujen edustajain hauskakksi yllätykseksi. Tässä yhteydessä toimittaja mainitsee myöskin erään belgialaisen erikoisuuden, «Courrier spécial, Bijzondere Koerier; Bruxelles — Bale, Brussel — Basel, *Imaba*» erikoisleimalla varustetun kuoren, siis sekä lähetysleimalla että saapumisleimalla ja Basel *Imaba* erikoisleimalla avauspäivänä. Tähän frankeeraukseen käytettiin Vandervelde-merkkiä 1,35 fr., yllileimattu «Poste aérienne — Luchtpost» 1,50 + 2,50 fr. sekä perforoitu IMABA.

Imaba-plaketten.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Rikebergvn. 23, Oslo 50.

Stanley Gibbons: King George VI Postage Stamps. — 126 sider. Pris 3/6.

Som tidligere meddelt vil Stanley Gibbons-katalogen denne gang bli delt opp i flere bind. Nå foreligger katalogen over samtlige merker utgitt under Kong Georg VI's regjeringsår. Den omfatter ikke mindre enn 4 500 merker fra Imperiet, inklusive Burma, Egypt, Iraq, Nepal, Palestina og Transjordan, samt de japanske okkupasjonsmerker fra de besatte britiske områder i Østen. Katalogen er et utmerket hjelpemiddel for alle dem som samler England med kolonier, og den føyer seg pent inn i rekken av de mange SG-kataloger.

T. J. M. H.

Rylunds Frimærke-katalog. — 136 sider. Pris d. kr. 2.50.

Denne velkjente katalog, Danmarks eldste, sendes nå ut i sin 1949-utgave, omfattende alle skandinaviske merker. Katalogen er utmerket redigert; for oversiktens skyld kunne man kanskje ha ønsket noe kraftigere typer som overskrift for hver utgave. For Norges vedkommende oppføres fremdeles våre London-merker under egen nummerrekke, utenom den normale. Her burde katalogen følge vår Norgeskatalog, som må være den toneangivende på dette område.

T. J. M. H.

Frimærke-katalog Danmark. Fyens Frimærkehandel, Odense. — 64 sider. Pris d. kr. 2.—.

Denne omfatter Danmark med biland, samt Island og Slesvig-Holstein, og er en meget hendig, grei og oversiktlig katalog. For alle utgaver angis utgivelsesdato, lik som den priser de danske frimerkehefter og returmerker som man ellers savner i de fleste kataloger. Under Island merker man seg taggingsvariantene for utgavene 1939, 1940 og 1943. Katalogen er så å jour at den til og med priser Hekla-utgaven som skal komme i oktober måned!

T. J. M. H.

The Postage Stamps of Denmark. Essays and Proofs and Reprints. By Jacob Engel. Odense 1948.

Dette særtrykk (privatutgave, 100 ekspl.) beskriver en spesialsamling på 79 blad eldre danske essays og prøvetrykk, og forteller derved de eldste danske frimerkers tilblivelseshistorie. Samlingen inneholder mange unike ting og redegjør for hvert objekt, til glede for alle dem som går inn for studiet av de eldre danske merker. Teksten gjengis foruten på dansk også på engelsk og tysk. En delikat liten trykksak.

T. J. M. H.

Commentaries upon «Catalogue» etc.

J'ai l'honneur de vous accuser reception du Catalogue que vous avez bien voulu me faire parvenir sur les timbres-poste de Norvège, catalogue qui sera placé dans la bibliothèque philatélique du Musée. Permettez-moi, en vous adressant tous mes remerciements, de vous féliciter de la présentation de ce document qui ne laisse rien à désirer.

Vaillat, conservateur du Musée Postal, Paris.

Vi vil gerne benytte Lejligheden til at komplimentere Dem med den virkeligt pragtfulde Ud-gave af Norgeskataloget. Undertegnede vilde være lykkelig, hvis Stellas Danmarks-katalog, hvis engelske Ud-gave ogsaa skal oversættes af Mr. King-Farlow, vilde kunne udbringes i et lignende Udstyr, men desværre — vi har her ikke disse Muligheder.

Dr. M. Wall, Frimærkesamleren.

I am very glad to have this most useful and up-to-date work. May I be allowed to congratulate you and the committee and the Oslo Club on this beautifully produced catalogue?

F. K. Carøe, Cambridge.

It is a pleasure to receive such a beautifully produced and printed book and I appreciate your kind thought in sending it to me.

Miss Agnes E. Gould, Worcester.

BOKNYTT FRA STOCKHOLM

«I Filateliens Värld.» Av direktør Nils Strandell, Stockholm.

Den verdenskjente filatelist Nils Strandell, æresmedlem av bl. a. de store nordiske klubber og 25 ganger medlem av internasjonale juryer, gir i sin bok en slags kavalkade over de viktigste av sine filatelistiske opplevelser, — samtidig som han gir leseren et overmåte interessant innblikk i eiendommelige filatelistiske hendelser og et overblikk over en del av de viktigste av verdens sjeldneste filatelistiske objekter.

Han beretter først hvorledes han som 8-åring begynner sin filatelistiske løpebane ved hjelp av «pakker» fra Zechmeyer i Nürnberg, som fra å være en forholdsvis ukyndig filatelist opparbeidet en utmerket forretning. (Ved sitt kjøp av restopplagene av bayerske Kenzermerker i 1877 dekorerte han veggene i sin forretning av det kolossale parti på over 3 millioner frimerker.)

Strandell behandler disse Kenzermerker og også bayerske nummerstempler i de første avsnitt, sammen med Neapels og Sicilia's første emisjoner, hvor han også gir en interessant historisk beretning om utstedelsen av de første frimerkeutgavene. Det samme gjelder Egypt, hvor sfinks- og pyramidemotivene utførlig behandles.

Videre berettes om England 1867, «1 shilling green», og forfalskningen av denne, og beskriver så den fantastiske samler Ferrari og hans enorme samlinger. Disse var av eventyrlig format og *inneholdt samtlige verdensrariteter!* (Salget av hans samlinger innbrakte i alt ca. 8 000 000 kroner!) Enn videre behandles i de neste avsnitt diamanthandler Leh's assurancesvind, som dreiet seg om ikke mindre enn ca. 900 000 kroner og som endte med at han i stedet for å få denne sum utbetalt, selv måtte betale et like stort beløp i saksomkostninger! Og Strandell angir deretter prisen på de hittil største verdensrariteter (NB. av hovednummer!), nemlig variantene av 1 cent British Guiana 1856, 2 cent Hawaii 1851 og 3 shilling banco Sverige 1855.

Han behandler utførlig en rekke andre verdensrariteter som «Alexandria Postmaster Stamp» 5 cent 1847 på blått papir

(verdi 80 000 kroner), Canada 12 pence svart (Hamilton-stempel), Englands 10 shilling Edward VII 1902 «I. R. Official» — hvor det ble funnet en ubrukt 9-blokk til en verdi av 200 000 kroner i 1947, — enn videre New South Wales 3 d grønn 1850 ubrukt, feiltrykk av 9 kreyzer Baden 1851 (verdi ca. 30 000 kroner), tête-bêche-blokk av Frankrike 1 fr. sinnober 1849 (verdi ca. 80 000 kroner), 40-blokken av England 2 d blå 1840 (verdi 120 000 kroner), feiltrykket av 24 cent U.S.A. luftpost 1918 med omvendt midtstykke (verdi 18 000 kroner), 1 d og 4 d feiltrykk av Kapp-merkene 1861 (framkommet på samme måten som den *gule* 3 shilling banco Sverige), og avslutter denne interessante beskrivelse med verdens dyreste frimerke: 1 cent British Guiana 1856, som ble funnet i 1873, solgt for 6 shilling, deretter til Ferrari for 2 500 kroner, og ved Ferrari-auksjonen i 1922 *solgt for 150 000 kroner!*

Forfatteren går så over til å behandle noen storfalsknere, nemlig Fouré og F. Fournier, hvorav den siste var langt den frekkeste og farligste. I denne forbindelse kunne det kanskje være en idé å be Nils Strandell skrive en ny bok *som bare omfatter forfalskninger*, og som kunne tjene som rettleder for samlerne. Jeg nevner i samme forbindelse at alle klisjéer da må lages i *strek*, ikke i «auto» som i denne bok!

Av interessante ting ellers nevnes «Polhavkortene» fra verdens nordligste postkontor i 1924 («Maud»-ekspedisjonen) og ellers *Norge nr. 1*, som ved siden av de fire første russiske frimerker er det eneste med «fortykket vannmerke». — Enn videre en kjent Berliner-handlers kupp i det russiske postverk, bankier Crocker's samling (16 stk.) av 2, 5 og 13 cent Hawaii (2 c *ubrukt* unikt og verd ca. 110 000 kroner!); Roosevelt's samlinger (også den norske gave til ham, en Norgessamling), — deretter forfatterens egen ordning av biblioteket (ca. 15 000 bind) i Postmuseum i Stockholm, et nytt avsnitt om forfalskninger, den spøkefulle G. A. Higlett med sine «Bijou Libraries», Monaco's frimerker, filatelistisk spøk om fantasistater, «Wipa»-utstillingen i Wien 1933, Gainsborg's svindel mot det bolivianske postverk, frimerkets 100-årsdag og Rowland

Hill, Japans frimerker, — og til slutt et avsnitt om Postmuseum i Stockholm og samlingene der, samt om svensk-amerikaneren Hans Lagerlöf som har gitt museet ca. 20 samlinger og bl. a. de berømte *1 d og 2 d Mauritius «Post Office»*.

Som leserne vil forstå er Strandell's bok ualminnelig allsidig. Den gir et klart bilde av hva forfatteren selv har opplevd i filatelen, og utenom ovennevnte ting har han også tatt med flere glimrende biografier. Vår hobby har vært kalt «The King of Hobbies and the Hobby of Kings», og som Roosevelt sa engang: «I owe my life to my hobbies, specially stamp collecting!»

I boken fins en rekke pussige og interessante ting som enhver filatelist med begjærighet vil sluke. Boken kjennetegner også filatelisten, språkmannen og historikeren Nils Strandell, og jeg vil på det varmeste anbefale den til alle mine kolleger. Boken selges (og kan bestilles) hos de norske bokhandlere fra den 20. september i år. Den har 141 avbildninger og er trykt på førsteklases papir.

Oslo, 17. september 1948.

Arnstein Berntsen.

Et lite råd.

Førstedagsstempling allikevel.

Små gode råd kan mange ganger behøves, — og vi er sikker på at flere av leserne har gode ideer som de gjerne vil bringe videre til sine kolleger, først og fremst i vårt eget land, men også i utlandet. Som en liten start på dette, som vi håper skal bli en fast og skattet spalte, vil red. gjerne komme med et tipp.

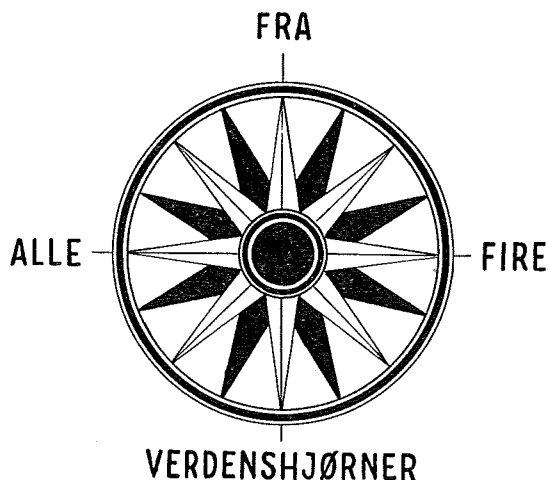
All den stund Postverket ikke synes å ha anledning til å bruke spesiell førstedagsstempling, kunne det være en tanke å gjøre noe selv for å fortelle våre forbindelser at frimerkene er stemplet på første dagen. Greit og enkelt skjer dette ved å få laget et lite *gummistempel*, f. eks.

med tekst

FIRST DAY COVER

 som så anbringes på konvoluttene den ene dagen; til glede for mot-takerne, som kanskje vil gjengjelde den lille «oppmerksomheten».

The editor here suggests that the collectors should — as long as the Postal authorities are unable to make use of special firstday cancellations — make themselves small rubber stamps with text stated above, to print on the covers posted on that special day. This, the author finds, should please the addressees very much and perhaps make them reciprocate.

Når vi av prinsipielle grunner nekter å formidle matvarer—kontra—frimerke-brev og -annonser, så må det naturligvis gjelde for alle nasjoner. Ikke alle slike liebhavere kommer til Tidskriftet. En danske har tilbudt flere av våre leserne kakao, rosiner, risgryn o. a. i bytte for første-dagsbrev av turistserien, Nordkappmerkene, Dronning Maud-, Legion-, Universitetsmerket o. a. — Vi gjentar at vi ikke vil ha noe med den slags å gjøre, og vi vil heller uttale vår misbilligelse i slike transaksjoner. Frimerkesamling er en hobby, — matvarer hører med til ernæringen, og man skal ikke spekulere i forsyningssituasjonen.

*

U.S.A. er tydeligvis stort. Der har de nå bl. a. en forening, Austria Philatelic Society, som har det ene formål å fremme studiet av østerrikske frimerkeutgaver og Østerrikes posthistorie. Klubben søker medarbeidere og medlemmer i Europa, for økonomisk å kunne makte de planer den har tenkt å realisere. — Spesialsamlere kan vende seg til redaktøren etter adresse.

*

Det østerrikske postverk utfolder en imponerende virksomhet når det gjelder å lage spesialstempler. Fra begynnelsen av april til 20. september er det således laget ca. 25 nye spesialstempler. (Altså noe for marco-filister.) Foranledningene er neppe alltid så tungtveiende, — f. eks. 20-årig beståen for en speiderkrets.

*

I øyeblikket har man i Tysklands fire soner i alt 195 (!) gyldige forskjellige frimerker i sirkulasjon. — Enighet gjør sterk!

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

FELLESREFERAT

Den 21. august hadde Tønsberg, Drammen og Åsgårdstrand filatelistklubber satt hverandre stevne på Grand Hotel, Åsgårdstrand, hvor man spiste en enkel, men god middag. Formannen i Tønsberg-klubben, godseier Wedel Jarlsberg, ønsket i velvalgte ord velkommen og sa blant annet at han ville gjøre Rotarianernes første formål — utvikling av bekjentskapet som anledning til å gagne andre — til aftenens motto. Til slutt henstilte han til de taletrengte å henlegge sine oratoriske taleferdigheter til kaffen ble servert. Formannen i Drammensklubben, ingeniør Sverdrup, utpekte på diktatorisk manér et «offer», som på en sjarmerende måte klarte sin oppgave: å takke for arrangementet.

Da man såvidt hadde fått kaffen, foreslo Eugen Hanssen, Tønsberg, de to klubber å peke ut to lag til aftenens dyst, hvert bestående av 4 medlemmer, med de respektive formenn som domsmenn.

Hvert lagsmedlem fikk 3 spørsmål om frimerker; disse var satt opp på et papir, og spørsmålene kunne være: Når var frimerket utkommet, hvem forestilte merket, i hvilken anledning var det utkommet osv. Denne nye form for konkurranse var meget lærerik og interessant, ikke bare for de opptredende, men også for tilhørerne. Resultatet ble en seier for Tønsberg-klubben, og beste individuelle deltaker ble Herlin, Tønsberg, med 4,5 poeng, og Berg, Drammen, med 4 poeng. Premiene, dvs. oppgavene, ble delt broderlig mellom de to beste deltakere.

Lektor Hauge, Tønsberg, viste fram sin store og vakre samling ungarske merker som er kommet ut etter krigen.

Da konkurransen hadde tatt så lang tid, ble det ikke særlig anledning til bytting av frimerker. Sammenkomsten var meget vellykket. Formannen for Drammensklubben takket for arrangementet, og formannen i Tønsberg håpet på liknende møter. Der var ca. 40 deltakere.

HWJ.

Er du positiv? Yter du noe for klubben og for filateliaen?

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Første møte i høstsesongen ble holdt 31. august kl. 20 på Sjømannshjemmet, under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. Det var møte nr. 270.

20 medlemmer hadde funnet sin plass i møtesalen da formannen ønsket velkommen. Det innledende ord for øvrig var en sterk appell om å gå aktivt inn for et eller annet gjøremål i klubben. Det er det som ved siden av vår kjære hobby gjør klubblivet både interessant og underholdende. Han mente ingen burde unnvære en så glimrende anledning til å tilegne seg lærdom og utvikling på de mange områder. Den passive koloni var dessverre så altfor stor.

1.-sekretæren, Leif K. Tørrisen, leste så opp protokollen fra forrige møte. Referatet ble vedtatt uten bemerkning. Vi fikk også referat fra sommerens to utflukter.

Formannen grep så igjen ordet og ga en forhåndsorientering om sesongens møteprogrammer. 12. oktober er klubbens stiftelsesdag med den tradisjonelle årsfest. Av viktige programposter nevnes: Framvisning av lektor Mauritz Hauges store Ungarn-samling. 2 foredrag, hvorav det ene med film. Spesiell auksjonsaften. Demonstrasjon av medlemmers samlinger. Spesielt konkurranseprogram o. a.

En del postsaker og brev som var kommet i sommerens løp, ble referert og lagt fram. Frimerkene erobrer stadig terreng; deres betydning som belærende og opplysende faktor kan vi atter konstatere, var formannens ord idet han viste fram en ny utgave av Geografi for folkeskolen, hvor hele baksiden pranget med den senere tids frimerkeherligheter.

Salgslederen, Erling Knutsen, hadde avsluttet regnskapsåret for salgsvirksomheten pr. 30/6 med et nettooverskudd på kr. 384.01. Han ble entstemmig meddelt décharge for regnskapet. Formannen gratulerte med resultatet og takket for det utmerkede arbeid som var nedlagt. Samtidig nyttet han høvet til å gjennomgå og minne om viktige punkter i «Lover og regler for utvalgs-sirkulasjonen», en påminnelse som bør gjentas med passende mellomrom.

Bibliotekaren, J. I. Hansen, ga oss så en oversikt over ankomne blad og tidsskrifter i sommerens løp, med et resymé av det mest aktuelle stoff.

Under «Eventuelt» forlangte flere ordet. Vi fikk korte innlegg av Joh. D. Behrens, Sigurd B. Johnsen og P. Th. Lund, som hver hadde interessante ting å berette. Jens Swiggum meddelte at han på grunn av endret arbeidsforhold i nær framtid måtte forlate Kristiansand. Formannen uttalte sin beklagelse over å miste et så aktivt og interessert medlem. En trøst var det likevel å høre at Swiggum i særlig grad følte seg knyttet til Kristiansands Filatelistklubb, en forbindelse han gjerne ville opprettholde.

Formannen avsluttet programposten med et kåseri og fortalte episoder og inntrykk fra sitt ferieopphold under sommeren. Et besøk ved Fjære kirke understreket han med sitat fra Henrik Ibsens vakre dikt «Terje Wiighen».

Resten av den hyggelige aften tilbrakte man i

salongen, hvor salgslederen som vanlig sørget for underholdningen på helt forretningsmessig basis. En mengde utvalgshefter sirkulerte og ble gjennomgått med vekslende hell. 2-sekretæren, Sigurd B. Johnsen, holdt auksjon med bra resultat. 17 møtepremier ble delt ut. Møtet varte til kl. 22.30.

Ref.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1247 ble holdt mandag 24. mai 1948 kl. 19.30 i Oslo Handelstand, under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen.

Til stede var 60 medlemmer og 17 gjester.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Utmeldelse forelå fra: Tannlege I. Dworsky, Oslo.

Formannen ønsket gjester velkommen, nemlig formann, viseformann i Drammensklubben samt dennes tilsynsmann for juniorene, Asta Larsen. Likeledes ønsket han juniorene velkommen til fellesmøtet.

Formannen anmeldte de nye norske merker til Skogselskapets jubileum. 25-øren vil komme i et opplag av 4 millioner og 80-øren i 2 millioner eksemplarer.

Thune-Larsen spurte hvordan det går med førstedags-stempling. Formannen hadde konferert med Postdirektøren og forvalteren og unnskyldningen var mangel på plass og på hjelp. Thune-Larsen foreslo kritikk, men formannen mente det ikke var det riktige på det nåværende tidspunkt. Reff kritiserte stempler i sin alminnelighet og refererte til Danmark, hvor kritikken har ført til positive resultater. Formannen ville gjerne ha eksemplarer av danske avstemplinger og forelegge dem for Poststyret.

Tilsynsmann for juniorene, ingeniør Ulleberg, fikk ordet og leste opp sin årsberetning. Stort sett var både han og medlemmene fornøyd med året som gikk, man kunne imidlertid ønske seg at medlemstallet ville øke noe. Han avsluttet med å gi ordet til formannen for juniorene, Jan Gabriel Langfeldt.

Langfeldt takket for at juniorene igjen hadde fått lov til å ha fellesmøte med senioren og han benyttet anledningen, så han, til også å takke Ulleberg for hans arbeid i det forløpne år. Hans innlegg ble fulgt av et kåseri av junior Hans Irmann Jacobsen om Russland og Russlands frimerker.

Det var rent misunnelsesverdig for en senior å høre hvor meget Jacobsen kunne om dette lands historie og merker, og medlemmene fulgte intenst med i foredrag og lysbilder som ble vist fram. I sin takketalte sa formannen at han gjerne så vi kunne få mer fra juniorene av samme sort.

Etter dette kåseri la juniorviseformannen Paul Jensen fram sin samling Kanaløyene. Han holdt samtidig et kortfattet kåseri over øyenes krigshistorie og fortalte hvordan merkene var blitt til. Samlingen, som var komplett, ble nøye studert av medlemmene.

Formannen takket for dette møte med juniorene. Han og de øvrige medlemmer syntes at

de mer enn tidligere virket så umiddelbare og tiltalende at det var en fornøyelse å høre på dem. Det etterfølgende gratislotteri resulterte i en gevinst for samtlige av de framførte juniorer.

Møtet ble avsluttet med lynauksjon og hevet kl. 22.

Stousland.

Møte nr. 1248, Sommermøte, ble holdt mandag 28. juni 1948 kl. 19.30 på restaurant «Kongen» under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen.

Til stede 22 medlemmer og 1 gjest.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Følgende adresseforandringer ble notert: W. Amons, Langedijk 114, Zaandijk. — P. Hogseth, Jømna.

Formannen beklaget at det var gjort en feil ved utsendelsen av møtekortene, idet Grüner & Jebsen hadde unnlatt å sende ut en av de tre kartotekskuffer. Formannen hadde påtatt forholdet, som ble unnskyldt med sykdom hos den funksjonær som hadde med saken å gjøre.

Klubben har fått henvendelse fra Sveriges Filatelistförning om det er noen interesse for et nytt album som skal omfatte alle europeiske stater. Saken vil bli oversendt Forbundet.

Klubben har mottatt tallrike begeistrede uttalelser om Norgeskatalogen på engelsk. Brevene kommer alle vegne fra, og det er bare gode ord å høre.

I saken om det siste ark med 20 øre omvendt V meddelte formannen at klubben har mottatt som gave et eksemplar fra eieren. Merket vil bli overlatt Thune-Larsen for innlemming i klubbens samling.

Ingeniør Ulleberg leste opp en artikkel i Svensk Filatelistisk Tidskrift om juniorutstillingen i Stockholm. Det viser seg at de norske juniorer står som de beste på utstillingen og blir meget rosende omtalt.

Fra herr A. Jermstad har klubben mottatt som gave en boksamling. Medlemmene vil få nærmere beskjed om denne, så snart den er katalogisert.

Holtan la fram en del bytteønsker og nyheter. Av de siste merket man seg de svenske i anledning av Kong Gustaf V's 90-årsdag. Han nevnte også særstemplet i forbindelse med seileruken i Arendal.

Møtet ble deretter avsluttet, og man gikk over til selskapelig samvær. Ved kaffen etterpå fikk man underholdning av Harry Randall, som foredro noen stykker på piano. Samtlige tilstedeværende var meget imponert over hans prestasjoner, og formannen gjorde medlemmene oppmerksom på at 17. juli ville Randall fylle 90 år, så han mente han var enestående som kunne prestere den slags i en slik alder.

Sammenkomsten ble avsluttet i de små timer etter en meget hyggelig aften.

Stousland.

*En kan dyrke vår hobby også
uten å lukke seg inne bak albumet!*

holdt i juni generalforsamling for 1948. Til dirigent på generalforsamlingen ble valgt sekretær J. Hager Johansen. Årsberetning og regnskap ble lest opp og vedtatt uten debatt. Status viste en formue på kr. 1826.29 etter at klubbens inventar og bibliotek var nedskrevet til kr. 1.00.

Som klubbens tillitsmenn ble valgt: Formann ingeniør Margido Stausbøll. Nestformann tann-
tekniker A. Presterud. 1.-sekretær disponent O. Gudmundsen. 2.-sekretær banksjef H. D. Johansen. 1. varamann kjøpmann M. Marcussen. 2. varamann tannlege Aage Simonsen. Kasserer kriminalassistent A. Schytte Ødegård. Revisorer konservator P. Benum og inspektør H. Haldorsen. Bibliotek- og publikasjonsvirksomhet: A. Schytte Ødegård og Magnar Marcussen. Tillitsmenn til Norsk Filatelistforbund: Disponent Erling Bangsund og ingeniør M. Stausbøll.

Ordenskapitlet ble: Stormester: Konservator T. Soot-Ryen. Kansler: Disponent Erling Bangsund. Skattmester: Disponent Johs. Jensen. Seremonimester: Kjøpmann Magnar Marcussen. Suppleant: Ingeniør Odd Schneider. Klubbens formann er alltid medlem av ordenskapitlet.

Det ble på generalforsamlingen vedtatt et forslag om å anmode Norsk Filatelistforbund å vedta reisefordeling ved Forbundets møter.

Agnar Presterud.

Klubben din er hva du gjør den til!

Sitt ikke på referatene, N.F.T. skal ha dem!
Referenter bes undertegne med fullt navn eller initialer, — ikke med «Ref.» o. a.

VÅRT TIDSSKRIFT

Gjelder det noe *redaksjonelt* eller inn-
sendelse av *stoff*, husk da at De sender
det til *redaktøren*, adresse *Ekebergvn. 23*,
Oslo 50, men

gjelder det *abonnement* og *annonse-
tegning*, så skal det sendes til forretnings-
føreren, *F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet*,
Bergen.

Svarporto bes alltid vedlagt ved fore-
spørslar!

Huomio, Suomen filatelistit!

Läser Ni svenska? — Da forstår De også norsk!

Les boken

FRIMERKER SOM TRYKKSAKER BETRAKTET

Bestill, og send kr. 3.—, fi. mk. 100:—, i
ubr. frim. til forfatteren, H. Durban-
Hansen, Ekebergvn. 23, Oslo 50.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Norsk postförsäglad kilovara samt bättre nor-
ska märken köpas, event. bytas mot svenska,
finska och isländska. Offerter motses.

H. Tibell, WEB, Karlskoga, Sverige.

FRANKRIKE KJØPES

Bedre merker — enkeltmerker — masseware.
Send meg Deres tilbud, eventuelt utvalg.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

FRANKRIKE

Til spesialsamling søkes mest mulig 20 c. 1867
Napoleon med laurbærkrans. Tagget.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

Er kjøper av Norsk Filatelistisk Tidsskrift 1.
årgang (1942) og særtrykk nr. 1, Norges bypost.
O.r.sakf. Leiv A. Brecke, Lille Grensen 5 V, Oslo.

ARMORIQUE, ledende fransk korrespondanse-
og bytteklubb, — frimerker, postkort, fotos etc.
Over 1100 medlemmer. Liste på 5 språk. Opplys-
ninger mot svarcupong. Adresse: 55 Rue de
Coubriers, NANTES (L. I.), Frankrike.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift, alle årganger fra
1942 til og med 1947, til salgs. Pris kr. 30.00 +
porto.

Henv. *F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.*

VI INNBYR pålitelige norske samlere til med-
lemskap i vår internasjonale, upolitiske klubb.
Medlemmer i over 70 land. Oppl. mot returporto.
Provenr. av klubbmagasinet «Marwanio News»
kr. 1.00.

*Norwana. Internasjonal Bytteklubb. Boks 60,
Tønsberg.*

KILOVARE UTLANDET

Gir Skandinavia etter Afa. Tilbud til
V. Kirkedam — Arendal.

FRIMÄRKSBYTE önskas med Norge, Dan-
mark samt Island på basis av Afa eller Zumstein.
Jag ger i byte: Sverige, Finland samt Gen. Gouv.
och Tyskland (efter 1935). Förstsändningar och
förfrågningar emotses.

*Nils Ekström — Pokalvägen 5, Stockholm 36,
Sverige.*

*Vi har kanskje til salgs de merker
De mangler.*

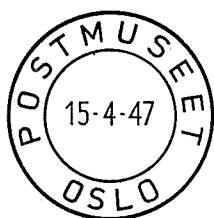
BERGENS FRIMERKEFORRETNING

Gerh. Mæland.

BERGEN.

Autorisert frimerkehandler,
medl. av Norsk Frimerkehandlerforening.

*Si at du så det i vårt blad,
Norsk Filatelistisk Tidsskrift!*

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

Bestillinger

på Tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse ang. annonser sendes til forretningsfører: Kjøpmann *F. C. Svendsen jr.* — Sportsdepotet, Bergen.

Averter i

NORSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT

Støtt

VÅRE ANNONSØRER

500 frimerker fra U. S. A.

sender jeg Dem mot at De sender meg
500 brukte frimerker fra Deres land.
Prompte svar.

JOSEPH WIEDMAN
1616 Redfield Street, La Crosse,
Wisconsin USA.

ALBUM for frimerker kr. 8.15
» helsaker » 9.80
Løse blad alltid på lager.

Fås hos frimerkehandlerne eller direkte fra

AAS & HOFFMANN

Oscars gt. 1 C - Telefon 46 79 77 - Oslo.

Ønsker kjøpe for mine
2 samlinger alle merker
fra U.S.A. unntatt ½, 1,
1½ c fra New York,
Chicago, med overtrykk
som vist her. — Kjøper
også alle 15 og 30 c
luftpostmerker U.S.A.

Sender også utvalg i
nyere Europa og Over-
sjø, stemplet, med 20 %
rabatt.

HANS AURENES — SANDNES

FRIMÆRKESAMLEREN

— fagblad for filateli — 11 nummer årlig.
Abonnement, pris kr. 6.50 pr. år, gjennom
N.F.T. Beløpet kan innsendes til *F. C. Svendsen*, Sportsdepotet, Bergen, eller inn-
betales postgiro 692 68.

POLENS FRIMÆRKER — særtrykk av
«Frimærkesamleren» — kr. 2.00 fritt til-
sendt, kan også bestilles fra samme.

ANNONSER kan også ordnes her.

Følg med i «Frimærkesamleren» De også!

ØNSKER BYTTE ELLER KJØPE

ØNSKER

kontakt med skandinaviske handlere
og interesserte samlere, som vil *bytte*
eller selge frimerker i større partier.

GIR I BYTTE

ustemplede el. brukte frimerker U.S.A.,
eller hva annet De ønsker av merker.
Særlig interessert i jub.frimerker og
luftpost fra hele verden.

Alle sendinger bes rekommandert eller
forsikret.
Korresponderer på engelsk eller fransk.

Bankref.: Wells Fargo Bank and Union
Trust Company. — Anglo California
National Bank of San Francisco.

A. Von Reimers

7615 Geary Boulevard, San Francisco 21,
California — U.S.A.

ELDRE SAMLING

skal utstykket landevis. Pris etter overenskomst. Utlån for kjøpers regning og risiko.

Der nevnes:

NORGE: Stemplet, utvidet samling.

NORGE: Ubrukte, — en del eldre — alle nyere.

NORGE: Par, — en del eldre — alle nyere, bra stand.

SVERIGE: Bra, i Rexalbum.

DANMARK: Bra.

HOLLAND: Meget bra, AFA-verdi ca. 2700.—.

TSJEKKOSLOVAKIA: Meget bra.

ENGLAND: m/ påbegynt plating.

CORONATION 1937 kompl. i spesialalbum.

SILVER JUBILEE 1935 kompl. i spesialalbum.

Dessuten diverse annet, bl. a.:

STEMPELSAMLING på rødt, bra, prisforlangende 800.—.

Henvendelse:

F. C. Svendsen jr.

Sportsdepotet, Bergen.

Gode samlinger

og enkeltmerker kjøpes. Betaler spesielt godt for de eldste merker fra Skandinavia, samtlige dollarverdier U.S.A. samt pundverdier England. Kjøper også norsk massevare. — Kommisjoner mottas.

FINN O. ARNESEN

Aut. frimerkehandler

Skippergaten 36 — Oslo

Samlere

En del nyere engelske kolonimerker, brukte, sendes i utvalg. Oppgi land.

Med INSTANTA taggemåler kan avvikelser i tagging ned til 1/10 avleses uten vanskelighet. Kr. 5.00 fritt tilsendt.

F. C. MOLDENHAUER,

Postboks 65 — Minde pr. Bergen.

Til herrer samlere!

Nå som tidligere sender vi våre rikholdige utvalg av Nordstater. — De fleste europeiske og mange oversjøiske land.

Våre priser ligger langt under det De er vant til.

Skal De ikke gjøre et forsøk?

Våre utvalg sendes uten kjøpevang.

Holms Frimerkehandel

Alesund

Autorisert frimerkehandler.

For 60 Øre

i ubrukte norske Frimærker faar De tilsendt et Prøveeksemplar af vort Blad.

Abonnement Nr. 2—6 1948 == 3,00 Kr., 1949 == 4,00 Kr.

Danmarkskatalog 1948—1949, 40 Sider, Nettopriser, 1,25 Kr. Betaling i ubrukte norske Frimærker eller efter nærmere Aftale.

"Jydsk Frimærkeblad"

Skive — Danmark.